

அத்தியாயம் 4 பாவநிவாரண மகாநாள்

லேவி. 16:3-33

வரிசைகிரமமான நிழலான காரியங்களும் அவற்றின் ஞான அர்த்தங்களின் முக்கியத்துவமும் - காளை - ஆசாரியன் பரிசுத்த ஸ்தலங்களில் இரத்தத்தோடு பிரவேசித்தல் - சுகந்தவர்க்கங்கள், சுகந்த வாசனை மற்றும் தூர்நாற்றம் - மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் பிரவேசித்தல் - கர்த்தரின் வெள்ளாட்டுக்கடா - போக்காடு - ஜனங்களை ஆசீர்வதித்தல்.

பாவநிவாரண நாள் ஒரு நிழலாக தனியாகக் கருதப்பட வேண்டும். இருப்பினும் மற்றைய ஆசரிப்புக் கூடார நிழல்களின் ஒருபகுதியாகவும் மற்றும் அவற்றுடன் சம்பந்தப்பட்டவையாகவும் கருதப்பட வேண்டும். உண்மையில் சொல்லப் போனால், இவைகள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி சீத்திரங்களாகும். இவை ஒவ்வொன்றும் இவற்றுக்கே உரிய பொருளை உடையனவாக இருக்கின்றன. அவற்றிற்குரிய பாடங்களை போதிக்கின்றன. இருப்பினும் அனைத்தும் இசைவாக இருக்கின்றன. ஒரு கூடத்தின் பலபாகங்கள் போல ஒரே மகாபெரிய கைவினைஞனால் செய்யப்பட்ட இசைவான வேலையைப்போல இருக்கிறது. இவையெல்லாவற்றிலும் முதலாவதாக தலையையும் பின்பு அதன் சரீரமாகிய உடன் ஆசாரியர்களாகிய திருச்சபையையும் பார்க்க வேண்டும்.

பாவநிவாரண நாளின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் “அவரது சரீரம்” என்றும், சவிசேஷ சபை என்றும் சொல்லப்படும் உடன் ஆசாரியத்துவத்திற்கு பிரதான ஆசாரியராக நமது கர்த்தராகிய இயேசு விளங்குகிறார் என்பதை நாம் முதலாவதாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அவர் தலையாகவும், நாம் உலகத்தின் பிரதான ஆசாரியரின் சரீரத்தின் அங்கத்தினர்கள் என்பதும் இதனுடைய முழுமையான மற்றும் நிறைவான பொருளாகும். இதேபோன்று தனது உடன் ஆசாரியத்துவத்திற்கு ஆரோன் தலைவனாக இருந்தான். பொதுவான மற்றும் சரியான கருத்தில் சொல்லப் போனால், உடன்

ஆசாரியர்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி அவன் இஸ்ரே-ன் எல்லா ஜனங்களுக்கும் பிரதான ஆசாரியனாக உழியம் செய்ய நியமிக்கப்பட்டான். இவர்கள், தங்களது பாவங்களுக்கு சுத்திகரிப்பை தேட விரும்பி தேவகிருபைக்கும், கீழ்ப்படிதலுக்கும் திரும்பும் எல்லா மனிதகுலத்தின் பிரதிநிதிகளாவார்கள்.

நிஜமான ஆசாரியத்துவத்தின் பிரதிஷ்டையானது சரீரத்தின் எல்லா அங்கத்தினர்களையும் உள்ளடக்குவது போலவும், சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும் இதனை பூரணமாக்கத் தேவைப்படுவது போலவும், இந்த பாவநிவாரண ப-யும் அவசியமாயிற்று. இது முத-ல் தலையி-ருந்து ஆரம்பித்தது. பின்பு நாம் அவருடைய அங்கத்தினர்களாக கிறிஸ்துவின் உபத்திரவங்களில் குறைவானதை நம் மாம்சத்தில் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். இவ்வித உபத்திரவங்கள் முழுமைப் பெற, இந்த சுவிசேஷ யுகம் எல்லாமே தேவைப்படக் கூடியதாக உள்ளது. - I பேது. 4:13; ரோமர் 8:17; 2 கொரி 1:7; 4:10; பி- 3:10; கொலோ. 1:24; 2 தீமோ. 2:12; 1 பேது 5:1, 10

பாவநிவாரண நாள் என்பது இருபத்துநான்கு மணிநேர காலஅளவைக் கொண்ட ஒருநாள் ஆகும். இது முழு சுவிசேஷ யுகத்திற்கு ஒப்பாக இருக்கின்றது. இதன் முடிவில் ப-கள் அனைத்தும் முடிந்து, மகிமை, ஆசீர்வாதம் ஆரம்பிக்கிறது. உலகத்தின் மகத்தான பிரதான ஆசாரியர் (இயேசு மற்றும் அவரது மணவாட்டி ஒன்றாக்கப்பட்டு, தலையும், அங்கத்தினர்களும் முழுமையாதல்) எழுந்து, மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி சமாதானத்தின் ராஜாவாகவும் ஆசாரியராகவும் சிங்காசனத்தின் மேல் உட்காருவார். - எபி. 5:10

அங்கே உலகத்தின் முன்பாக வெளிப்பட்டு, அங்கீகரிக்கப்பட்டு, ஆனால் இயற்கையான வெளிச்சத்தினால் காணப்படாமல் ராஜாவாகவும் ஆசாரியராகவும் மாத்திரம் இல்லாமல் ஒரு தீர்க்கத்தரிசியாகவும் நிற்பார். “உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் என்னைப்போல (மோசே) ஒரு தீர்க்கத்தரிசியை உங்களுக்காக உங்கள் சகோதரரி-ருந்து எழுப்பப் பண்ணுவார்..... அந்தத் தீர்க்கத்தரிசியின் சொற் கேளாதவனெவனோ, அவன் ஜனத்தி-ராதபடிக்கு நிர்மூலமாக்கப்படுவான்.” தேவனுடைய அந்த ஆயிரவருட அரசாட்சியில், ஆசாரியனாகவும், தீர்க்கத்தரிசியாகவும், ராஜாவாகவும், இருக்கும் கிறிஸ்துவின் கீழாக உள்ள அரசாங்கத்திலுள்ளவர்கள் அனைவரும் பூரண ஞானத்திற்குள்ளாக நடத்தப்படுவார்கள். முழுமையாக கீழ்ப்படியாத எவனும் ஜனத்தி-ராதபடிக்கு

இரண்டாம் மரணத்தில் நிர்மூலமாக்கப்படுவான். - (அப்போஸ்தலர் 3:22, 23)

யூத யுகத்தின் முடிவில் இயேசு கிறிஸ்து தம்மை தனியாக ஒரு தீர்க்கத்தரிசியாகவும், ஆசாரியனாகவும், ராஜாவாகவும் இஸ்ரேலுக்கு காண்பித்தார். சரீரம் முழுவதையும் முழு உலகத்திற்கும் அளித்து பூரணமான, மகிமை பெற்ற கிறிஸ்துவானார். தீர்க்கத்தரிசியாக அவர் அவர்களுக்கு போதித்தார். ஆசாரியனாக அவர் தம்மைத்தாமே ப-யாக்கினார். (எபி. 7:27) தனது உழியத்தின் முடிவிலே ஒரு ராஜாவாக அவர்களது நகரத்திற்குள் பிரவேசித்தார். ஆனால் அவர்கள் இவற்றின் எந்த வெளிப்பாட்டிலும் அவரை வரவேற்கவில்லை. சுவிசேஷ உலகத்தில் அவரது சபை அல்லது கிறிஸ்துவின் சரீரம் அவரை “தேவனிடத்தி-ருந்து அனுப்பப்பட்ட போதகராக,” மகத்தான தீர்க்கத்தரிசியாக, நமது முறைமையின்படியான பிரதான ஆசாரியராக, உரிமையுடைய ராஜாவாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. சபையால் மாத்திரமல்ல, (சபையாகிய சரீரத்துடன்) அவர் எல்லா ஜனங்களின் தீர்க்கத்தரிசியாகவும், எல்லா ஜனங்களின் ஆசாரியராகவும், எல்லா ஜனங்களின் தேசங்களின் பாவஷக்காரரின் மேல் இராஜாவாகவும், எல்லாருடைய கர்த்தராகவும், ஆசாரியராகவும், தீர்க்கத்தரிசியாகவும் அல்லது போதகராகவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவுள்ளார்.

நிழலான பிரதிஷ்டையில் ஆரோனும், அவனுடைய குமாரரும், கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவிற்கும், புதிய சிருஷ்டியான அவரது சரீரத்துக்கும் ஒப்பாக இருக்கிறார்கள். காளையானது மனிதநிலையை எடுத்துக் காட்டுவதாக இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது நிழ-லே ஆரோன் மாத்திரம் முழுமையாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவரை (தலை மற்றும் சரீரம் உட்பட) நிழலாகக் காட்டுகிறான். இரண்டு வெவ்வேறு ப-களான - ஒரு காளை மற்றும் ஒரு ஆட்டுக்கூடா பாவநிவாரணமாக இருக்கப்போகிற - தலை மற்றும் சரீரத்தின் உபத்திரவங்களை தனித்தனியாகவும், இருப்பினும் உபத்திரவத்திலுள்ள ஒற்றுமையையும் நிழலாகக் காண்பிக்கின்றன.

முதலாம் பாவநிவாரண நாளின் ப- காளை

காளையானது, முப்பது வயதில் பூரணமனிதனாக இருந்து நமது சார்பாக மரித்த இயேசுவை நிழலாகக் காட்டுகின்றது. நாம் முன்பே

பார்த்த பிரகாரம் பிரதான ஆசாரியர் என்பது அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட தலையாகிய புது சபாவத்தையுடைய இயேசுவையும், தேவனால் முன்பே தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட அவரது சாரீரத்தின் அங்கத்தினர்களையும் குறிக்கின்றது. இங்கே, மனித நிலைமைக்கும், புதிய சிருஷ்டியின் நிலைமைக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை நன்றாக புரிந்துகொள்ளுதல், நினைவுக்கு கொண்டுவருதல் அவசியமாகும்.* முப்பது வயதில் “தம்மைதாமே ஒப்புக் கொடுத்த மனுஷனாகிய இயேசு கிறிஸ்து” இதற்கு முன்பாக ஐசுவரியவானாக (மேலான நிலைமையில்) இருந்தும் நமக்காக தரித்திரரானார். அதாவது ஒரு மனிதனாக மாறி, பூரண மனிதனாக தம்மை தகுந்த ஈடுபட-யாகக் கொடுத்தார். - 1 கொரி. 15:21

மனிதனுடைய பாவத்தின் தண்டனையாக மரணம் இருந்ததினாலே, நம்முடைய இரட்சகரும் அதேபோல மனிதனாக - மாம்சமாக வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இல்லையென்றால் இந்த மனுக்குலத்தை அவர் இரட்சித்திருக்க முடியாது. ஒரு மனிதன் பாவம் செய்திருந்தான். மரணம் தண்டனையானது. நமது கர்த்தர் அதற்குண்டான அபராதத்தைச் செலுத்த வேண்டுமானால் அவர் அதே போன்ற நிலையாகி (ஆனால் மாசற்று, பாவத்திற்கும் பாவிகளின் சந்ததிக்கும் விலகி) ஆதாமிற்கு பதிலாக மரிக்க வேண்டும். இல்லையெனில், மனுக்குலம் மரணத்தி-ருந்து விடுதலையாக்கப்பட முடியாது. இதைச் செய்வதற்காக மனிதனான இயேசு தாம் பெற்றிருந்த அனைத்தையும் ப-யாக்கினார் - ஒரு பூரண மனிதனுக்கான மகிமை, ஒரு பூரண மனிதன் பெற முடிகிற கனம், முடிவாக ஒரு பூரண மனிதனுக்கான வாழ்வு எனும் எல்லாவற்றையும் ப-யாக்கினார். அவர் பெற்றிருந்த எல்லாவற்றையும், (புதிய சிருஷ்டி என்ற தேவனின் வாக்குத்தத்தம் மற்றும் இந்த வாக்குத்தத்தம் உருவாக்கிய நம்பிக்கை இவற்றைத்தவிர) அவர் தனது ஆவிக்குரிய நிலை அல்லது வாழ்வை மனிதனுக்காக பாவ நிவாரண ப-யாகக் கொடுத்தார். இது பாவ நிவாரண நாளின் காலையை நிழலாகக் காண்பித்தது. - யோவான் 1:14 ; ஏசா. 53:10

மனுஷகுமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்து தம்மைத்தாமே நமது மீட்பின் பொருளாக கொடுத்ததினாலே, அவரும் அவர் கொடுத்த அதே மனிதநிலைக்கு மீண்டும் கொண்டுவரப்பட மாட்டார். அவர் மீட்பின்

* வேதபாடங்கள் (Studies in the scriptures) தொகுதி 1 அத்தியாயம் 10 மற்றும் தொகுதி 2 பக்கம் 127ஐ பார்க்கவும்.

பொருளை திரும்ப எடுத்துக்கொள்வாராகில் மீட்கப்பட்ட நாம் மீண்டும் அதே மரணத்தின், சாபத்தின் நிலையில் வைக்கப்படுவோம். ஆனால், தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம். அவரது ப- என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும். நாம் ஆதாமிய குற்றத்தி-ருந்தும், அதன் மரண தண்டனையி-ருந்தும் என்றென்றும் விடுதலையாயிருப்போம். அப்படியானால், பிதா இயேசுவிற்கு எவ்விதமான கனம், மகிமை அல்லது ஜீவனை, மரணபரியந்தமும் கீழ்ப்படிந்ததற்கு ஒரு பரிசாக அளிப்பாரானால் அது மனிதனாக இல்லாத வேறு சாயலுக்கு அளிக்கப்பட்ட ஒரு மகிமை, கனம் மற்றும் ஜீவனாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

இயேசு கிறிஸ்துவிற்கான யேகோவா தேவனுடைய திட்டமானது இவ்விதமாக இருக்கிறது. மனிதநிலை, அவரது மனிதநிலைக்கு முற்பட்ட நிலைக்கும் மேலாக, எல்லா தூதர்களுக்கும் மேலாக, கர்த்தத்துவங்கள் மற்றும் வல்லமைகள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உயர்த்தி தம்முடைய வலது பாரிசத்தில் (முதன்மையானவராக, யேகோவாவிற்கு அடுத்ததாக) உட்கார வைத்து, சாகாமையை தரித்து, தெய்வீக நிலையை அடையவும் கிருபை செய்திருக்கிறார். தமக்குமுன் வைத்திருந்த சந்தோஷத்தின் பொருட்டு இயேசுகிறிஸ்து, “அவமானத்தை எண்ணாமல், சிலுவையைச் சகித்து, தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் வலதுபாரிசத்தில் வீற்றிருக்கிறார்,” - எபி. 12:2; பி- 2:9; எபி. 1:3,4

இயேசுகிறிஸ்து தனது ப-யினிமித்தம் மனித சபாவத்துக்குப் பதிலாக பரிசாகப் பெற்ற புதிய சபாவத்தைத்தான் இங்கே ஆசாரியனால் நமக்கு நிழலாக காண்பிக்கப்படுகிறது. சிலுவையில் முடிக்கப்படும்வரை மனிதனில் ப- முடிக்கப்படவில்லை என்பதும் அவரது பரிசான தெய்வீக சபாவம் மூன்று நாட்களுக்குப்பின் உயிர்த்தெழும்பும் வரை முழுவதுமாக பெறப்படவில்லை என்பதும் உண்மைதான். இருப்பினும், இந்த நிழ-ல் காண்பிக்கப்பட்டிருப்பது போல, தேவனுடைய எண்ணத்தில் இயேசுவின் மரணத்தில் (காளை) ஜீவய-யாக ஒப்புக்கொடுத்ததை முழுமையாக ஏற்கப்பட்டதை காண்பிக்கிறது. இது அவரது மரணம் ஞானஸ்நானத்தில் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டதற்கு நிழலாக இருக்கின்றது. அங்கே அவர் அவரையே எல்லா - மனித எண்ணங்களுக்கும், நோக்கங்களுக்கும், மனித கனத்திற்கும் ஜீவனுக்கும் மரித்தவராக தம்மைக் காண்பித்தார். அவரைப் பின்பற்றும் நாமும் உலகத்திற்காக உண்மையாகவே மரித்தவர்களாக எண்ணி தேவனுக்காக புதிய சிருஷ்டியாக,

ஜீவனுள்ளவர்களாக எண்ணிக் கொள்ள தூண்டப்படுகிறோம்.
- ரோமர் 6:11

கிறிஸ்துவின் ஞானஸ்நானத்தில் அவர் தம்மை தேவனுக்காக ஒப்புக் கொடுத்ததை, தம்மை உலகத்திற்காக மரித்தவராக எண்ணியதை தேவன் அங்கீகரித்ததாக காட்டும்படியாக, பரிசுத்த ஆவியை அவர்மேல் வரப்பண்ணினார். மரணத்திற்குப் பிறகு அவர் பெறப்போகிற பரிசுப் பொருளுக்கு உத்தரவாதமாக இவ்வாறு தேவன் செய்துக் காண்பித்தார்.

இப்படியாக கவனித்தால், காளையின் மரணமானது கிறிஸ்து தம்மைதாமே ஞானஸ்நானத்தில் ஒப்புக்கொடுத்ததற்கு நிறலாக இருந்தது. இது அப்போஸ்தலர், இயேசு தன்னைத்தானே ஒப்புக்கொடுத்ததாக அல்லது அர்ப்பணித்ததாக கூறுகிறதற்கு ஒத்ததாக இருக்கிறது. தீர்க்கத்தரிசி சொல்வதை இங்கே அவர் குறிப்பிடுகிறார். “தேவனே, உம்முடைய சித்தத்தின்படி செய்ய, இதோ வருகிறேன், புஸ்தகச்சுருளில் என்னைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறது” - மரித்து அநேகரை இரட்சிப்பதற்காக அங்கே “அவர் இரண்டாவதை (நிஜமான, பாவங்களுக்கான உண்மையான ப-யை) நிலை நிறுத்துவதற்காக முதலாவதை (நிழலான ப-களை) நீக்கிப் போடுகிறார்.” - எபி. 10:7,9,14

ஆம். காளையின் மூலம் நிழலாகக் காட்டப்பட்ட, கொல்லப்பட்ட பாவநிவாரண ப- அங்கே நிகழ்ந்தது. இயேசுவின் அந்த மூன்றரை வருட ஊழியம் அவர் அர்ப்பணம் செய்த அந்த நேரத்தி-ருந்து எல்லா மாமச்சீக சித்தமும், மனித சரீரமும் மரித்த நிலையைக் காண்பித்தது.

அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட இயேசு பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டு, ஞானஸ்நானம் பெற்ற அந்த கணத்தில் தெய்வீக “புதிய சிருஷ்டி” ஆனார். (உயிர்த்தெழுப்புதல் வரை தெய்வீகத் தன்மையாக பூரணமாக்கப்படாவிட்டாலும்) அந்த உறவை, அவர் எப்பொழுதும் சொல்-க் கொண்டு வந்தார். “நான் உங்களுடனே சொல்லுகிற வசனங்களை என் சுயமாய் (ஒரு மனிதனாக) சொல்லவில்லை. என்னிடத்தில் வாசமாயிருக்கிற பிரதாவானவரே (அவருடைய ஆவியால்) இந்த கிரியைகளைச் செய்துவருகிறார். நீங்கள் கேட்கிற வசனம் என்னுடையதாயிராமல் என்னை அனுப்பின பிரதாவினுடையதாக இருக்கிறது.” - யோவா. 14:10,24. “என்னுடைய (மனித) சித்தத்தின்படி அல்ல, உம்முடைய (பிதா-தெய்வீகம்) சித்தத்தின்படியே மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட இந்த பூமிக்குரிய பாத்திரத்திற்கு ஆகக்கடவது” (லூக். 22:42) என சொன்னார்.

காளையானது “பிரகாரத்தில்” கொல்லப்பட்டது. இது மாம்சத்தின் உயர்ந்த நிலையான மனித சபாவமான விசுவாசத்தின் நிலைமையையும், தேவனுடனான இசைவான நிலைமையையும் நிறுலாகக் காட்டுவதாக நாம் பார்த்திருக்கிறோம். இயேசு கிறிஸ்து தம்மைதாமே தேவனுக்காக ஒப்புக்கொடுத்தபோது இந்த பூரண மனிதநிலையில் இருந்தார். (நிழ-ல் காளையைப் போல).

நிழலாகிய பாவ நிவாரண நாளின் வேலைகளைப்பற்றி நாம் ஆராயும்போது இந்த அம்சங்களை நினைவில் கொண்டால்தான், நிஜமான உண்மைகளை நாம் மிகத்தெளிவாக புரிந்து கொள்ளலாம். தலை மற்றும் அவரது சரீர அங்கத்தினர்களான பாவமற்ற புதிய சிருஷ்டியின் சுத்தத்தன்மையை குறிக்கும் வகையில் ஆரோன் கழுவப்பட்டான். (தேவனால் பிறந்த எவனும் பாவஞ்செய்யான், ஏனெனில் அவருடைய வித்து அவனுக்குள் தரித்திருக்கிறது; அவன் தேவனால் பிறந்தபடியினால் பாவஞ்செய்யான்.” - 1 யோவா 3:9 Diaglot). புதிய சிருஷ்டியானது பாவஞ்செய்ய முடியாது. மரித்ததாக எண்ணப்பட்ட பழைய சபாவத்தின் மேல் இடைவிடாது கவனம் செலுத்தி அது உயிர்பெறாதபடிக்கு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியதே புதிய சிருஷ்டியின் வேலையாகும். பழையதானது புதியதுடன் கட்டுப்பாட்டை பகிர்ந்து கொள்வது, பழையது சாகவில்லை என்றும், புதியது மேற்கொள்ளவில்லை என்றும் அர்த்தப்படுத்துவதாகிவிடும். பழையது **ஜெயங்கொள்வது**, புதிய சிருஷ்டியின் **மரணத்தை** - இரண்டாம் மரணத்தை - குறிப்பதாக ஆகிவிடும்.

“பாவநிவாரண ப-யின் நாளிலே” வழக்கமான “மகிமையும் அகங்காரமுள்ள” உடை அணிவிக்கப்படாமல், பரிசுத்தவான்களின் நீதி மற்றும் பரிசுத்தத்தின் அடையாளமாக ப-யின் ஆடையாகிய சணல்நூல் உடையால் ஆரோன் அணிவிக்கப்பட்டான். இந்த சணல் வஸ்திரமானது பின்வரும் மகிமையான வஸ்திரத்திற்கு ஒரு அச்சாரமாகும். பாவநிவாரண நாளின் முடிவில் அவன் அணியப் போகிற விசித்திர இடைக்கச்சையைப் போல வலுவானதாக இல்லை என்றாலும், ‘சணல்நூல் இடைக்கச்சை’ அவன் ஒரு ஊழியன் என்பதைக் காட்டியது. சணல்நூல் தலைப்பானது அந்த மகிமையான வஸ்திரத்திற்குண்டானதுபோல, ப-யின்போதும், அதற்குப் பின்னும் தலையின் பூரண நீதியினை பறைசாற்றுகிறது. எனவே, தெய்வீக சிந்தை, ஆவியால் ஜநிப்பிக்கப்பட்ட ஆனாலும் ஆவியால் இன்னும் பிறக்காமல் இருக்கின்ற நிஜமான பிரதான

ஆசாரியன், ஆரோனில் நிழல்படுத்தப்பட்டபடி, தயாராக இருந்து முதலாம் வருகையில் பாவநிவாரணத்திற்கான ப-யையும் செலுத்தமுடிந்து, தொடர்ந்து அதைச் செய்யவும் முடிந்தது.

“ஆரோன் பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசிக்க வேண்டிய விதமாவது : அவன் ஒரு காளையைப் பாவநிவாரண ப-யாகவும், ஒரு ஆட்டுக்கடாவைச் சர்வாங்க தகனப-யாகவும் செலுத்திப் பிரவேசிக்க வேண்டும். பின்பு ஆரோன் தனக்காகவும் தன் வீட்டாருக்காகவும் (லேவியர், அனைத்து விசுவாசிகள், விசுவாச வீட்டார்) பாவநிவர்த்தி செய்யும்படி, தன்னுடைய பாவ நிவாரண ப-யின் காளையைச் சேர்ப்பண்ணி, பின்பு ஆரோன் தனக்காகவும் தன் வீட்டாருக்காகவும் பாவநிவர்த்தி செய்யும்படி தன்னுடைய பாவநிவாரணத்துக்கான காளையைக் கொண்டுவந்து, அதைக் கொண்டு, கர்த்தருடைய சந்நிதியி-ருக்கும் ப-பீடத்தின் மேலுள்ள நெருப்புத்தண-னால் தூபகலசத்தை நிரப்பி, பொடியாக்கப்பட்ட சுகந்த தூபவர்க்கத்திலே தன் கைப்பிடிகள் நிறைய எடுத்து, திரைக்கு உட்புறமாக (முதல்திரை அல்ல வாசல்) நெருப்புத்தணல் பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் பொற்பீடத்தில் வைக்கப்பட்டு அதன் மே-டப்படும் சுகந்தவர்க்கம் படிப்படியாக இனிய நறுமணத்தை கொடுத்தது) கொண்டு வந்து, தான் சாகாதபடிக்கு தூபமேகமானது சாட்சிப்பெட்டியின் மேல் இருக்கும் கிருபாசனத்தை மூடத்தக்கதாக (இரண்டாவது திரைக்குப் பின்னால் நுழைந்து) கர்த்தருடைய சந்நிதியில் அக்கினியின் மேல் தூபவர்க்கத்தை போடக்கடவன்.” - லேவியராகமம் 16 : 3,6,11-13

இப்பொழுது நிழலாக நடந்த இச்சம்பவங்களை படிப்படியாக பார்த்து இயேசுவின் செயல்களுடன் இந்த தீர்க்கதரிசன ஓவியத்தை அவரது ஊழியத்துடன் ஒப்பிட முயல்வோம். இயேசுகிறிஸ்து மாம்சத்தில் இருக்கும்போது, அவருடைய ஞானஸ்நானத்தில், நம்முடைய பாவங்களுக்காக மாத்திரமல்ல, சர்வலோகத்தின் பாவங்களுக்காகவும் தம்முடைய மனித வாழ்க்கையை (காளையின் இரத்தம்) பரிசுத்த ஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட புது சிருஷ்டியாக தேவனுக்கு முன்பாக உடனே ஈடுப-யாக அர்ப்பணித்தார். ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட அவர் “பிரகாரம்” என்கிற நிலையி-ருந்து மாறி, “பரிசுத்த ஸ்தலம்” என்று சொல்லும் ஆவிக்குரிய நிலைக்குள்ளானார். பூரண ஆவிக்குரிய நிலை என்ற “மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள்” நுழையும் முன் அங்கே அவர் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட குமாரனாக உபத்திரவங்களுக்குப்பட்டு, நெருப்பின்

மே-ட்ட சுகந்தவர்க்கம் அளித்ததுபோல, தேவன் மேல் அவருக்குள்ள விசுவாசத்தையும் நீதியையும் மெய்ப்பிக்க வேண்டும். எபி. 5:8.

பிரதான ஆசாரியன் (இரத்தத்தோடு கூட) பீடத்தின் மே-ருந்து நெருப்பையும் தன் இரண்டு கைகள் நிறைய நறுமணம் அளிப்பதற்காக சுகந்தவர்க்கங்களையும் எடுத்துச் சென்றான். அதேபோல இயேசு கிறிஸ்துவின் பொருத்தனையின் நிறைவேறுதலானது, அவரது மூன்றரை வருட ஊழிய காலத்தில் பிதாவுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு இனிய சுகந்த வாசனையானது. முழுமையான ஒப்புக்கொடுத்த-ன் நிறைவையும், ப-யின் பூரணத்தையும் இது பிரதிப-க்கிறது. பொடியாக்கப்பட்ட சுகந்தவர்க்கம் மனிதனாகிய கிறிஸ்துவின் பூரண நிலையை காண்பிக்கின்றது. ப-பீடத்தின் நெருப்பானது அவர் அடைந்த சோதனைகளையும், ஆசாரியன் அவற்றை எடுத்துக் கொண்டு போவது தம்முடைய சொந்த விசுவாச மார்க்கத்தால் கிறிஸ்து தம்முடைய பாடுகளை தாமே தாங்கிச் செல்ல வேண்டும் என்பதையும் காட்டுகின்றது. அவருடைய பூரணத்துவங்கள் (சுகந்த வர்க்கம்) வாழ்க்கையின் பலவிதமான சோதனைகளோடு (நெருப்பு) சேர்ந்தபோது, அவர் தேவனின் விருப்பத்திற்கு தன்னை பூரணமாகக் கீழ்ப்படுத்தினார் (சுகந்த வாசனை). இவ்வாறாக அவர் எல்லாவகையிலும் ஆனால் பாவமில்லாமல் பொறுமையுடன் இருந்தது காட்டப்படுகிறது. சுகந்தவர்க்கம் முழுமையாக அக்கினியினாலே எரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுபோல, அவர் தனக்குரிய அனைத்தையும் கீழ்ப்படித-ல் கொடுத்தார். ஆசாரியன் தன்னுடைய “இரண்டு கைகள் நிறைய” தூபவர்க்கங்களை போட்டான். இது கேட்கப்பட்டு கொடுக்கப்பட்ட நமது கர்த்தரின் முழு ஆற்றலையும் நீதியின் வல்லமையையும் காண்பிக்கின்றது.

ஆனால் இவ்விதமாக ஒரு புது சிருஷ்டியாக இயேசு பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இருந்து பொற்குத்துவிளக்கின் வெளிச்சத்தில் கனிசூர்ந்து, சத்தியம் என்னும் அப்பத்தால் போஷிக்கப்பட்டு, யேகோவாவிற்கு உகந்த வாசனையாக ஒப்புக்கொடுத்த வேளையிலே, நாம் பிரகாரத்திற்குள்ளும், பாளையத்திற்கு பின்புறமாக அதிக தொலைவிலும் பார்த்து இன்னும் ஒரு வேலை அதனுடன் கூடவே நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதை பார்ப்போமாக. முப்பதாவது வயதில் தனது ஞானஸ்நானத்தில் ஒப்புக்கொடுத்த இயேசு எனும் மனிதனை பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய காளை பிரகாரத்திலே மரித்ததை நாம் முன்பு பார்த்தோம். தற்போது அதனுடைய கொழுப்பு, காய்கள் மற்றும் ஜீவ உறுப்புக்களுடன் வெண்கல

ப-பீடத்தின்மேல் வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு காளை அதிக கொழுப்பைக் கொண்டிருப்பதால் அவை தீவிரமாக எரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. “தேவனுக்குப் பிரியமான சுகந்த வாசனை” என்னும் புகைமண்டலம், பிரகாரத்திலுள்ள அனைத்து லேவியர் - விசுவாச வீட்டார், விசுவாசிகள் - முன்பாகவும் எழுப்புகிறது.

இது விசுவாசிக்கும் மனிதர்களுக்கு இயேசுவின் ப- எவ்வாறு தோன்றியது என்பதைக் காட்டுகிறது. நமது கர்த்தருடைய மூன்றரை வருட ஊழியத்தின் போது தேவனுக்குப் பிரியமானதும், அங்கீகரிக்கப்பட்டதுமான ஒரு ப-யாக மேலே எழுப்பிய அன்பின் வைராக்கியத்தை (கொழுப்பு), சுயப-யை, பக்திவைராக்கியத்தை அவர்கள் கண்டார்கள். அவர்மேல் பிதா எப்போதும் அதிக மகிழ்ச்சியாய் இருந்தார் என்பதை அவர்கள் தெளிவாக தெரிந்து கொண்டார்கள். யேகோவாவின் பார்வையில் (பரிசுத்த ஸ்தலத்தில்) பொற்ப-பீடத்தின்மேல் ஒரு இனிய வாசனையாக தோன்றிய அந்த ப-யின் கம்பீரத்தையும், பரிபூரணத்தையும் அவர்கள் பார்க்க முடியாவிட்டாலும், அவர்கள் பிரகாரத்தில் (மாம்சத்தில்) என்ன பார்த்தார்களோ, அதில் அவர் ஏற்றுக்கொள்ளப்படத் தக்கவரானார் என்பதை அறிந்தார்கள்.

இவ்விதமாக இந்த இரண்டு இடங்களில் நெருப்பு எரிந்து கொண்டிருக்க (பிரகாரத்தில் கொழுப்பும், பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் ‘வர்க்கங்களும்’ எரிந்து அவற்றின் புகை ஒரே சமயத்தில் மேலே சென்று கொண்டிருக்க), “பாளையத்திற்கு புறம்பே” வேறு ஒரு நெருப்பும் எரிந்து கொண்டிருக்கின்றது. அங்கே காளையின் வேண்டாத பாகங்கள் சுட்டு எரிக்கப்படுகிறது. (வச. 27) இது இயேசுவின் பணியை உலகம் எவ்விதமாக பார்த்தது என்பதை சுட்டிக்காட்டுகின்றது. அவர்களுக்கு அவர் தனது வாழ்நாளை ப-யில் செலவிடுவது முட்டாள்தனமாகத்தான் தெரிகிறது. பிதா பார்த்தவிதத்தில் மனிதனின் மீட்பிற்கு ப- அவசியம் என்பதையோ அல்லது இதை உணரச்செய்த தாழ்மையின் ஆவியையோ அவர்கள் உணருவதில்லை. விசுவாசிகள் (பிரகார நிலையில்) பார்ப்பது போன்று நமது கர்த்தரின் அன்பின் பூரணங்களையும், தன்னைத்தான் வெறுப்பதையும் அவர்கள் பார்ப்பதில்லை. அவருடைய நாளில் அவரை தங்களது நாயகனாகவோ, தலைவனாகவோ அவர்கள் பார்க்கவில்லை. பலவீனம் என அவர்கள் நினைத்த அவரது குணாதிசயத்தின் கூறுகளையே அவர்கள் பிரதானமாகக் கண்டார்கள். அவரை நேசித்து அவரை போற்றும் நிலையில் இல்லை. அவரது ப- அவர்களுக்கு

வேண்டாததாகவும், இழிவானதாகவும் தெரிந்தது. அவர் மனிதர்களால் இழிவுபடுத்தப்பட்டு ஒதுக்கித்தள்ளப்பட்டார். இஸ்ரேல் ஜனங்கள் எரிகின்ற உட-ன் நாற்றத்தினால் அருவருப்புற்று திரும்பியது போன்று அவர்கள் வெட்கப்பட்டு அவரிடமிருந்து தங்களது முகங்களை மறைத்தார்கள்.

இயேசுகிறிஸ்துவின் மூன்றரை வருட ஊழியம் இவ்விதமாக மூன்று பாகங்களாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளதை அறிகிறோம். அதாவது அவருடைய ப- உலகத்தாரின் பார்வையில் முட்டாள்தனமாகவும், அருவருப்பாகவும் இருந்ததையும், விசுவாசிகளின் பார்வையில் தேவனுக்கு பிரியமான ப-யாக இருந்ததையும், யேகோவா தேவனுடைய பார்வையில் “சுகந்த வாசனையான” ப-யாக இருப்பதையும், நாம் பார்க்க முடிகிறது. இவை அனைத்தும் ஒரே சமயத்தில் சிலுவையில் நடந்து முடிந்தது. இயேசு “எல்லாம் முடிந்தது” என்று சொல்- உயிரை விட்டபொழுது காளை ப- முழுமையாக முடிக்கப்பட்டது, கொழுப்பு முழுவதுமாக எரிக்கப்பட்டது, சுகந்தவாசனை முழுமையாக அளிக்கப்பட்டது. இவ்வாறாக மனிதனான இயேசுகிறிஸ்து எல்லாருக்காகவும் தன்னை ஒரு மீட்கும் பொருளாகக் கொடுத்தார்.

பொற்பீடத்தி-ருந்து சுகந்த வாசனை தனக்கு முன்சென்று திருப்தி அளித்ததினால், பிரதான ஆசாரியன் இரண்டாம்திரை வழியாக மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசித்தான். அதுபோல இயேசுவும் மூன்றரை வருட காலத்தில் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில், ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட ஆவியில் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட நிலையில் தேவனுக்கு பிரியமான சுகந்தவாசனையாக இருந்து மரணம் என்னும் இரண்டாவது திரைக்குப் பின்னால் கடந்து சென்றார். மூன்றுநாள் மரணம் என்னும் திரையின்கீழ் அவர் இருந்தார். அடுத்ததாக, மாம்சத்திற்கு மாறாக திரைக்குப் பின்னால், “தேவனின் தற்சொருபம்” என்னும் தெய்வீகத்தன்மையின் பூரணப்பட்ட நிலையில் அவர் எழுந்தார். “அவர் மாம்சத்தில் கொலையுண்டு, ஆவியில் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார்.” “ஜென்மசாரீரம் (மனித சாரீரம்) விதைக்கப்பட்டு ஆவிக்குரிய சாரீரம் எழுப்பப்பட்டது.” இவ்வாறாக நமது கர்த்தர் அவரது உயிர்த்தெழுத-ல் மகா பரிசுத்த நிலை என்ற ஆவிக்குரிய பரிபூரணத்தை அடைந்தார். - 1 பேது 3:18; I கொரி. 15:44.

ஆசாரியனின் அடுத்தப்பணியானது, சுத்திகரிப்பின் இரத்தத்தை, நமது மீட்பின் விலையை தேவனுக்கு அளிப்பதாகும். “கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தின்மூலம் நீங்கள் மீட்கப்பட்டீர்கள்.” (1 பேதுரு 1:19) கிருபாசனத்தின் மேலுள்ள இரண்டு கேரூபின்களின் மத்தியில்

இருக்கும் “ஷெகினா” என்னும் ஒளி குறிப்பிடும் யேகோவா தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் ஆசாரியன், கிருபாசனத்தின் மேலும், அதற்கு முன்பாகவும் தெளித்து யேகோவா தேவனுக்கு இரத்தத்தை அளித்தான். எனவே நமது கர்த்தராகிய இயேசு நாற்பது நாட்களுக்குப் பிறகு மேலே போய், “நமக்காகத் தேவனுடைய சமூகத்தில் பிரத்தியட்சமாகும்படி பிரவேசித்து” கல்வாரியிலே அவர் செய்த ஈடுப-யாகிய மீட்கும் பொருளை, நமக்காக, நம்முடைய இரட்சிப்பிற்காக தேவனுடைய சமூகத்தில் அர்ப்பணித்தார். - எபி. 9:24.

பாவநிவாரண நாளின் இரண்டாவது ப- கர்த்தருடைய வெள்ளாட்டுக்கடா

பிரதான ஆசாரியனை மகாபரிசுத்த ஸ்தலத்திலுள்ள கிருபாசனத்திற்கு முன்பாக விட்டுவிட்டு, இப்பொழுது நாம் வெளியே, பிரகாரத்தில் நடக்கும் மற்றொரு செயலை கவனிப்போம்.

“இஸ்ரவேல் புத்திரராகிய சபையாரிடத்திலே, பாவநிவாரண ப-யாக இரண்டு வெள்ளாட்டுக்கடாக்களையும், சர்வாங்க தகனப-யாக ஒரு ஆட்டுக்கடாவையும் வாங்கக்கடவன். பின்பு ஆரோன் தனக்காகவும் தன் வீட்டாருக்காகவும் பாவநிவாரண செய்தும்படிக்கு, தன்னுடைய பாவநிவாரண ப-யின் காளையை சேர்ப்பண்ணி, அந்த இரண்டு வெள்ளாட்டுக்கடாக்களையும் கொண்டு வந்து, ஆசரிப்புக் கூடார வாச-லே, கர்த்தருடைய சந்நிதியில் நிறுத்தி, அந்த இரண்டு வெள்ளாட்டுக்கடாக்களையுங்குறித்துக் கர்த்தருக்கென்று ஒரு சீட்டும், போக்காடாக விடப்படும் வெள்ளாட்டுக்கடாவுக்கென்று ஒரு சீட்டும் போட்டு, கர்த்தருக்கென்று சீட்டு விழுந்த வெள்ளாட்டுக்கடாவைப் பாவநிவாரண ப-யாகச் சேர்ப்பண்ணி, போக்காடாக விடப்படச் சீட்டு விழுந்த வெள்ளாட்டுக்கடாவை, அதைக்கொண்டு பாவநிவாரண உண்டாக்கவும் அதைப் போக்காடாக வளாந்தரத்திலே போகவிடவும், கர்த்தருடைய சந்நிதியில் உயிரோடே நிறுத்த வேண்டும்.” - வசனங்கள் லேவி. 16:5-10 வரை.

இஸ்ரவேல் ஜனத்தாரிடத்திருந்து “பிரகாரத்திற்குள்” கொண்டு வரப்பட்ட இந்த இரண்டு வெள்ளாட்டுக்கடாக்கள், இந்த உலகத்திருந்து வந்து, இயேசுவின் மீட்பை ஏற்றுக்கொண்டு இந்த சுவிசேஷ்யுகத்தில் மரணபரியந்தம் தேவனுடைய ஊழியத்திற்கு தங்களது ஜீவியத்தை

முழுவதுமாக ஒப்புக்கொடுக்கின்ற அனைவருக்கும் நிழலாக இருக்கின்றன. “பாளையம்” ஆகிய இந்த உலகத்திருந்து முத-ல் பிரிக்கப்பட்ட “பாவிகள் மற்றும் உலகத்தார் “பிரகாரமாகிய” நீதிமானாக்கப்பட்ட நிலைக்கு கொண்டுவரப்படுகிறார்கள். அங்கே அவர்கள் தேவனுக்கு முன்பாக மனிதர்களைப்போல தங்களது மீட்பராகிய இயேசுகிறிஸ்துவடன் மரிக்கவிரும்பி அவர் செய்ததுபோல பரலோகத்திற்கு அல்லது ஆவிக்குரிய நிலைகளில் நுழைந்திட தங்களைத் தாங்களே அர்ப்பணிக்கிறார்கள். (கூடாரத்தின் வாச-ல் கொண்டுவரப்பட்ட வெள்ளாட்டுக்கடாக்கள் போல) முத-ல், ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட ஆவிக்குரிய சிந்தை நிலை இரண்டாவது, ஆவியில் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆவிக்குரிய சரீரநிலை, இவைகள் முறையே பரிசுத்த ஸ்தலம், மகாபரிசுத்தஸ்தம் ஆகிய நிலைகளை விளக்கிக் காண்பிக்கின்றன.

ஆனால் நம்முடைய போதகர், “கர்த்தாவே கர்த்தாவே” என்று சொல்லுகிறவன் இராஜ்ஜியத்தில் பிரவேசிப்பதில்லை என கூறுகிறார். அதைப் போலதான் இது. “கர்த்தாவே, இங்கே நான் என்னையும், என்னுடையவைகளையும் உமக்காக அர்ப்பணிக்கிறேன்” என்று தாங்கள் செய்வதைக்காட்டிலும் அளவில் அதிகமாக சொல்லுகிறவர்களை குறிக்கிறது. அவர்கள் என்ன வாக்கு கொடுக்கிறோம் என்பதை அறிவதில்லை. தன்னைத்தானே வெறுத்து அனுதினமும் சிலுவையை எடுத்துக் கொண்டு (காணாயான) இயேசுவின் அடிச்சுவட்டை பின்பற்றிச் செல்ல வேண்டும் என்றால் என்ன என்பதையோ, “நாம் அவருடைய நிந்தையைச் சுமந்து (மனித நம்பிக்கைகளை முற்றிலும் மறுத்து அழிப்பது முதலான) பாளையத்துக்குப் புறம்பே அவரிடத்திற்கு புறப்பட்டுப் போகக்கடவோம்” என்ற இவ்வசனத்தின் பொருளையோ உணராதிருக்கிறார்கள். - எபி. 13:13

இவ்விரண்டு ஆடுகளும் இரண்டுவித வகுப்பாருக்கு நிழலாக இருக்கின்றன. அவ்விரண்டு வகுப்பாரும் கிறிஸ்துவடனே கூட மரிக்க உடன்படிக்கை செய்து கொண்டவர்களே. கிறிஸ்து வைத்துவிட்டுப் போன மாதிரியின்படியே நடக்க மனதுள்ளவர்களே. இவர்கள் “ஜீவகாலமெல்லாம் (இந்த) மரணபயத்தினாலே அடிமைத்தனத்திற்குள்ளானவர்கள்.” - (எபி. 2:15) முதல் வகுப்பார் “கர்த்தருடைய வெள்ளாட்டுக்கடா.” இரண்டாவது வகுப்பார் “போக்காடாக விடப்படும் வெள்ளாட்டுக்கடா,” இரண்டு வகுப்பாராகிய இந்த இரண்டு வெள்ளாட்டுக்கடாக்களும் பாவநிவாரண நாளாகிய இந்த சுவிசேஷ யுகத்தின் முடிவில் இவ்வலகத்தை தேவனுக்கும்,

அவருடைய நியாயப்பிரமாணத்திற்கும் ஒத்தவர்களாக்கும் பாவநிவாரண பணியில் பங்குள்ளவர்களாக இருக்கின்றனர். ஆனாலும் தலைவனைப் பின்பற்றும் முதல் வகுப்பார் மாத்திரமே, பாவநிவிர்த்தி செய்யும் பணியில் பங்கு கொண்டு, அவரது மகிமையான சரீரத்தின் அங்கங்களாக ஆகக்கூடிய சிலாக்கியத்தைப் பெறுகின்றனர்.

“கர்த்தருடைய வெள்ளாட்டுக்கடா” எதுவென்றும் ‘போக்காடாக விடப்படும் ஆடு’ எதுவென்றும் பார்க்கும்படி சீட்டுப் போடப்படுகிறது. இது அங்கே நின்ற ஆடுகளில் எது பரிசைப்பெறும் என்று தேவனால் தேர்வு செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை என்பதைக் காட்டியது. இந்த காரியமானது, தெய்வீக சபாவத்திற்கு இன்னார் சுதந்தரவாளியாக இருக்க வேண்டும், இன்னார் இருக்கக்கூடாது என்றும், இன்னார் நமது கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடன் உடன் பங்காளிகளாக இருக்க வேண்டும், இன்னார் இருக்கக்கூடாது என்றும் தேவன் தன்னிச்சையாக தீர்மானிக்கிறதில்லை என்பதையும் காட்டுகிறது. அவரோடு உபத்திரப்படுபவர்கள், அவரோடுகூட ஆளுகை செய்வார்கள். சமரசப்போக்குடன் கடும்சோதனைகளை தவிர்ப்பவர்கள் மகிமையின் உடன்பங்கை இழப்பார்கள். - ரோமர் 8:17

பாவநிவாரண நாளாகிய இந்த சவிசேஷ்யுகத்தில் தன்னைத்தானே ஒப்புக்கொடுக்கும் “பிராகாரத்தில்” இருக்கும் ஒவ்வொரு விசுவாசியும், நீதிமானாக்கப்பட்டவனும், (லேவியன்) அந்த பிரியமான ப-யாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவார்கள். இதுவே ப- ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கான ஏற்ற தருணம். தன்னுடைய உடன்படிக்கையைக் கைக்கொண்டு ப-யை சீராக செய்யும் ஒவ்வொருவனும் “தேவனுடைய ஆடாக” குறிப்பிடப்பட்டுள்ளான். யார் தங்களுடைய ப-யை முழுசித்தத்தோடு செய்யாதிருக்கிறார்களோ, யார் இவ்வலகத்தை நேசிக்கிறவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் போக்காடாக குறிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இப்பொழுது மீண்டும் நாம் பிரதான ஆசாரியனிடத்திற்கு வருவோம். கிருபாசனத்தில் (சாந்தமான அல்லது திருப்தி செய்யும் இடம் என்று பொருள்) ஏழுதரம் காளையின் இரத்தத்தை தெளித்துவிட்டு (பூரணமாக), “பின்பு ஜனத்தினுடைய பாவநிவாரண ப-யான வெள்ளாட்டுக்கடாவை அவன் கொண்டு, அதின் இரத்தத்தை தீரைக்கு உட்புறமாக கொண்டுவந்து, காளையின் இரத்தத்தை தெளித்துபோல அதின் இரத்தத்தையும் கிருபாசனத்தின் மேலும் அதற்கு முன்பாகவும் தெளித்தான்.” (வசனங்கள் 14,15). ஒரே வார்த்தையில் சொல்ல

வேண்டுமானால், காளைக்கு என்ன என்ன பிரகாரமாக செய்யப்பட்டதோ அவையனைத்தும் தேவனின் வெள்ளாட்டுக்கடாவிற்கும் செய்யப்பட்டது. அது அதே பிரதான ஆசாரியனாலே கொல்லப்பட்டது. அதின் இரத்தம் அதேவிதமாக தெளிக்கப்பட்டது. அதின் கொழுப்பு முத-யன பிரகாரத்தில் அதேவிதமாக ப-பீடத்தில் எரிக்கப்பட்டது. (இங்கே குறிப்பிடப்பட வேண்டிய அம்சம் என்னவென்றால், காளை பொதுவாக பெரிதும் பருத்தும் இருக்கும். அதுபோல, காளைக்கு பொருளாக இருக்கும் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவும் வைராக்கியம் என்ற அதிகபலம் உள்ளவரும், தாம் செய்யக்கூடிய ப-யிலே அதிக அன்பு (கொழுப்பு) உள்ளவருமாக இருக்கிறார். அதே சமயத்தில் ஆடாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அவரை பின்பற்றி போகிறவர்கள் ஒப்பிடும்போது மெ-ந்தவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.) காளையின் வேண்டாத உறுப்புகள், பாளையத்திற்கு புறம்பே எரிக்கப்பட்டதுபோல, தேவனின் ஆட்டின் வேண்டாத உறுப்புகளும் அதேவிதமாக எரிக்கப்பட்டன.

பாவநிவாரணத்திற்காக பயன்படுத்தப்பட்ட மிருகங்கள் மாத்திரமே பாளையத்திற்கு புறம்பே எரிக்கப்பட்டன என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் விளக்குகிறார். அவ்விதம் சொல்-விட்டு மேலும் தொடர்கிறார் : “ஆகையால், நாம் நிந்தையைச் சுமந்து, பாளையத்திற்கு புறம்பே அவரிடத்திற்குப் புறம்பே போகக்கூடவோம். (எபி. 13:11-13) இப்படியாக கிறிஸ்து இயேசுவை பின்பற்றுகிறவர்கள் தேவனுடைய வெள்ளாட்டுக்கடாவிற்கு ஒப்பிட்டு காட்டப்படுவதோடு அல்லாமல் தலையாகிய இயேசுவோடு கொடுக்கப்படும் அவர்களுடைய ப-, உலகத்தின் பாவநிவாரணத்திற்காக கொடுத்த ப-யில், ஒரு பங்காகவும் இடம் பெறுகிறது என காட்டப்படுகிறது. “உம்மை நிந்திக்கிறவர்களுடைய நிந்தனைகள் என்மேல் விழுந்தது.” - சங். 69:9.

பாவநிவாரண ப-யில், காளைக்கு எப்படியோ அப்படியே வெள்ளாட்டுக்கடாவிற்கும் செய்யப்படுகிறது. பாளையத்திற்கு புறம்பே எரிக்கப்படுவதானது, பாளையத்திற்கு புறம்பே உள்ள தேவனோடுகூட உடன்படிக்கை செய்துகொள்ளாமல் இருக்கிற அவிசுவாசிகள், அப்ப-யை எவ்விதமாக பார்க்கிறார்கள் என்பதை காண்பிக்கின்றது. 1) தேவனுடைய பார்வையில் தேவனுக்கு உகந்த வாசனையாக கிருபாசனத்திற்கும் அப்பாலும் ஊடுருவக்கூடிய வகையில் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் ப-யை தெரிந்து கொள்ளுபவர்கள் ஒரு சிலரே. “பரிசுத்த ஸ்தலத்தில்” தாங்களாகவே இருப்பவர்கள் மட்டுமே, “கிறிஸ்துவோடு கூட பரலோகத்தில்

அமர்ந்திருப்பார்கள்.” (2) பிரகாரத்தில் இருக்கும் வெண்கல ப-பீடத்தில் இடப்படும் பாவநிவாரண ப-யை அங்கீகரிப்பவர்கள், கர்த்தருடைய வெள்ளாட்டுக்கடாவினுடைய கொழுப்பிற்கு ஒப்பாக இருக்கும் பரிசுத்தவான்களின் ப-களையும், தேவனுக்குப் பிரியமாக தன்னையே வெறுத்துள்ளதையும் உணர்பவர்கள் அநேகராயிருக்கிறார்கள். விசுவாசக்குடும்பத்தாராகிய இவர்கள் அனைவரும் பாளையத்தின் நிலையில் உள்ள நீதிமானாக்கப்படும் நிலையில் உள்ளவர்கள் (3) பாளையத்திற்கு புறம்பே இருந்து இந்த ப-யினரையும் அவர்களது சுயவெறுத்தலையும் அசுத்தம் நிறைந்ததாகவும், நாற்றம் வீசுகிறவைகளாகவும் பார்க்கிறவர்கள் தேவனுக்கு வெகுதூரமான ஒரு வகுப்பினராகவும் தீயசெயல்கள் மூலம் அவருக்கு பகைவர்களுமாய் இருக்கிறார்கள். இவர்களைக் குறித்து தான் கர்த்தர் சொல்கிறார், “என்னிமித்தம் உங்களை நிந்தித்துத் துன்பப்படுத்தி, பலவித தீமையான மொழிகளையும் உங்கள் பேரில் சொல்வார்கள்.” - மத். 5:11

இப்பாடங்கள் என்ன உணர்த்துகின்றன? “பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள்” நாம் உண்மையான ப-களை செலுத்துபவர்களாக இருக்கும் வரை அல்லது “பிரகாரத்திற்குள்” நாம் உண்மையான விசுவாசக்குடும்பத்தாராக இருக்கும்வரை இந்த நிகழ்காலத்தில் நாம் மற்ற உண்மையாக ப-யாகும் எவரையும் நிந்திப்பவர்களாக நாம் ஆகமாட்டோம். குரோதம், வெறுப்பு, பொறாமை, சண்டை போன்ற துன்பமார்க்கமான காரியங்களால், நாம் குருடாக்கப்பட்டு தேவன் ஏற்றுக் கொள்கிற ப-களை பார்க்க முடியாதவர்களாக இருக்கமாட்டோம். ஒருதரம் சகோதரர்களாக அதே ப-களிலும், தேவனுடைய “பொற்பீடத்தின்” ப-களிலும் பங்குகொண்டு, ராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டத்தாரின் முறைமையின்படி நடந்து, பின்பு மறுத-த்து, தேவனுடைய ஆவிக்கு விரோதமான ஆவியை உடையவர்களாகி, உடன் ஆசாரியர்களை தீமையான சொற்களால் புண்படுத்துபவர்களைக் குறித்து நாம் என்ன சொல்வோம்! பரிசுத்த நிலையையும், பிரகார நிலையையும் விட்டு தேவனோடுகூடிய எல்லா உறவுகளையும் விட்டு, இருளுக்குள்ளாக போகிறவர்களுக்காக நாம் பயப்பட வேண்டும். (எபி 4:1) அவர்களை மீட்பதற்காக, நம்மால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும். (யாக். 5:20) ஆனால் ஒருக்காலும் நாம் பரிசுத்த ஸ்தலத்தை விட்டு விலகி தீமைக்குத் தீமையையும், நிந்தனைக்கு நிந்தனையையும் செய்பவர்களாக ஆகக்கூடாது. நம்முடைய பிரதான ஆசாரியனைப் போல பகைவர்களையும் சிநேகிக்கக் கூடிய

அன்பை உடைய ஆசாரியர்களாக இருந்து, உபத்திரவம் செய்பவர்களுக்கும் நன்மை செய்ய வேண்டும். நாம் அவரை அப்படியே பின்பற்றுகிறவர்களாக ஜீவிக்க வேண்டும். “அவர் வையப்படும்போது பதில் வையாமலும், பாடுபடும்போது பயமுறுத்தாமலும், நியாயமாய்த் தீர்ப்பு செய்கிறவருக்குத் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார்.” - 1 பேதுரு. 2:23.

கர்த்தருடைய வெள்ளாட்டுக்கடா கர்த்தருடைய “சிறுமந்தையிலுள்ள” எல்லா ஆடுகளுக்கும் நிழலாக இருக்கின்றது. அந்த எல்லா ஆடுகளும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாமே அதே குறுகலான பாதையில் வந்தவைகளே. ஆகையால், மொத்தமாக இவர்களுக்கு என்ன சம்பவிகின்றதோ. அதே தான் ஒவ்வொருவருக்கும் பொருந்தும். ஆகவே, அந்த ஆடானது சிறுமந்தையிலுள்ள ஒவ்வொருவரையும் குறிக்கும். அந்த ஆடு எவ்விதமாக முழுமையாக ப-யிட்ட பிறகு அதனுடைய இரத்தம் கிருபாசனத்தண்டைக்கு கொண்டு போகப்படுகிறதோ, அதேபோல, சிறுமந்தையிலுள்ள அனைத்து ஆடுகளின் ப-களும் முழுமையாக நிறைவேறின பிறகுதான், மகிமைக்குரிய நிலையை அடைய முடியும்.

“கிருபாசனத்தின்” மேலும் அதற்கு முன்பாகவும் தெளிக்கப்பட்ட இரத்தமானது, சிலுவையின் வடிவத்தில் சிலுவையின் மேற்பகுதி அல்லது தலை கிருபாசனத்தின் மேல் இருக்கும்படி தெளிக்கப்பட்டது. இதைக்குறித்து பின்வருமாறு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. “பின்பு காளையின் இரத்தத்தில் கொஞ்சம் எடுத்து, கீழ்புறமாக நின்று, (திரையை நோக்கி) தன் விர-னால் கிருபாசனத்தின்மேல் தெளித்து, அந்த இரத்தத்தில் கொஞ்சம் எடுத்து, கிருபாசனத்திற்கு முன்பாக (குறுக்காக, முன்னணியில்) ஏழுதரம் தன் விர-னால் தெளிக்கக்கூடவன்.” - (லேவியராகமம் 16:14) இப்படியாக இஸ்ரவேலரின் பாவங்கள் நிவிர்த்தி செய்யப்பட்டன. காளை பிரதான ஆசாரியரின் சரீரமாகிய ஆசாரியர்களுக்கும், இந்த யுகத்தின் விசுவாசக்குடும்பத்தாராகிய லேவியருக்கும் ஆன ப-யாகும். ஆட்டுக்கடா அறிந்துகொள்ளுதல், எதிர்கால வாய்ப்புகள் இவற்றின் மூலம் தேவஜனங்களாக ஆகவுள்ள இஸ்ரவேல் என்ற முழுஉலகத்தின் ஜனத்திற்குமான ப-களாகும்.

இப்படியாக, இந்த முழு சுவிசேஷ யுகமானது, தங்களுடைய மாமச்சீக, உலக பிரகாரமானவைகளை ப-செலுத்தி ஆவிக்குரிய, பரத்திற்குரிய நிலையை அடைபவர்களுக்கு உபத்திரவத்தின் மற்றும் மரணத்தின் யுகமாக இருக்கிறது. இயேசுகிறிஸ்து தம் சரீரம் மற்றும்

வீட்டாரின் சார்பாக செய்த ப-, பூரணமானவுடன் தேவன் அதனை ஏற்றுக்கொண்டதற்கு அடையாளமாக, கிறிஸ்து பரமேறிய பிறகு, அவருடைய சரீரம் மற்றும் வீடாக உள்ள சபையின் அங்கத்தினருக்கு, பெந்தெகொஸ்தே நாளிலே, பரிசுத்த ஆவியானது அனுப்பப்பட்டது. அப்பொழுது தொடங்கிய சபைமீதான (அபிலேஷக தைலத்தினால் குறிக்கப்பட்ட) அந்த அபிலேஷகமானது, அன்றி-ருந்து பிரதான ஆசாரியருடைய சரீரமாக இருக்கும் அனைவர் மேலும் பொழியப்படுகிறது. ஒவ்வொருவரும் கிறிஸ்துவுக்குள் அவருடைய சரீரத்தின் அங்கமாக முழுக்காட்டப்படுவதாலும், அதன்மூலம் அவரது பரிசுத்த ஆவிக்குள் முழுக்காட்டப்படுவதாலும் சரீரத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரையும் ஆவி அபிலேஷகம் செய்விப்பதினால் இதை திரும்ப செய்திட அவசியமில்லை.

பரிசுத்த ஆவியை தேவன் தந்தருளியதானது, ஏற்கனவே இயேசுவுக்குள் தங்களை ஒப்புக்கொடுத்து, தங்கள் ஆண்டவர் காட்டிய வழியில் தரித்திருந்து தங்களது ப-களை பிதா அங்கீகரிப்பதற்காகவும் (பிரியமானவரில் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது) புத்திர சுகாரத்தின் ஆவியினால் பிள்ளையாக ஜெனிப்பிக்கப்படுவதற்காகவும் காத்திருப்பதற்கு அடையாளமாகும். இந்த பரிசுத்த ஆவி, இவ்வாறு பெந்தெகொஸ்தே நாளிலே அவர்கள்மேல் ஒரு வல்லமையாக, ஒரு “கரமாக” வந்த காரியத்தை, பிரதான ஆசாரியன் ஆசரிப்பு கூடாரத்தின் கதவு வழியாக வந்து, கர்த்தருடைய ஆட்டுக்கடாவின் மேல் தன் கைகளை வைத்து அதை அடித்ததைக் காட்டியது. லேவி. 16:15 பிதாவாகிய தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியானது எவ்விதமாக இயேசுகிறிஸ்துவை வழிநடத்தி, காளையின் ப- குறிப்பிடுகிற அனைத்தையும் செய்ய உறுதுணை செய்ததோ, அதேவிதமாக, அதே ஆவி, அதே சத்திய ஆவி, கிறிஸ்துவின் மூலமாக, கர்த்தருடைய வெள்ளாட்டுக்கடாவிற்கு ஒப்பாக இருக்கும் வகுப்பாரையும் வழிநடத்தி, தங்களைத் தாங்களே சிலுவையில் அறையச் செய்து, தேவனுக்குப் பிரியமானவர்களாக வழிநடத்துகின்றது. இவர்களே “கிறிஸ்துவுக்குள்ளான புதிய சிருஷ்டிகளாக” இருந்து, தேவனுடைய சாயலாகிய, மகிமையையும், கனத்தையும், சாகாமையையும் பெற்றுக் கொள்ளும் நம்பிக்கையில் இருக்கின்றனர்.

உதாரணமாக, அப்போஸ்தலனாகிய பவுலும், தலையாகிய கிறிஸ்துவின் ஆவியை பெற்றிருந்து, அவருக்கு லாபமாயிருந்தவை களவைகளோ அவைகளை கிறிஸ்துவிற்காக நஷ்டமென்று எண்ணி கிறிஸ்துவிற்குள் தாம் காணப்படவேண்டும் (ஒரு உறுப்பினராக)

என்பதற்காக அவ்வாறு செய்தார். ஆவியினால் ஏவப்பட்டு அவர் சொல்கிறார் : “...பிழைத்திருக்கிறேன் (புதிய சிருஷ்டியாக), இனி நான் (புழைய சிருஷ்டி, பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட வெள்ளாட்டுக்கடாவிற்கு ஒப்பாக) அல்ல.” (கலா. 2:20) பாளையத்திற்கு புறம்பாக - உலகத்தின் நிந்தைகளாலும், அருவறுப்பினாலும் அவைகள் எரிக்கப்பட்டன. பவு-ன் உலகயிரகாரமான ஆசாபாசங்கள் வல்லமைகள் அனைத்தும் தேவனுக்கு, ஜீவப-யாக ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டன. அதற்கு பின்பு, கிறிஸ்துவே அவருக்குள் பிழைத்திருந்தார். அதாவது மகிமையின் நம்பிக்கையாகிய, மாம்சீக சபாவத்தையும் அதன் விருப்பங்களையும் சிலுவையில் அறைந்த கிறிஸ்துவின் சிந்தையே அவருக்குள் பிழைத்திருந்தது.

உண்மையிலேயே அவர் உலகத்தில் இருந்தும் உலகத்திற்கு சம்பந்தபடாதவராக ஜீவித்தார். “நான் இப்பொழுது மாம்சத்தில் பிழைத்திருக்கிறதோ, என்னில் அன்பு சுவர்ந்து, எனக்காகத் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்த தேவனுடைய குமாரனைப் பற்றும் விசுவாசத்தினாலே பிழைத்திருக்கிறேன்” (கலா. 2:20) என்று சொல்லும் அளவிற்கு அவருடைய ஜீவியம் இருந்தது. ஆம், விசுவாசத்தினாலே அவர் ஒரு புதிய சிருஷ்டியாக தெரிந்து கொள்ளப்பட்டார். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கே, தீவ்விய சபாவத்திற்குரிய மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்களும் அருளப்பட்டிருக்கிறது. (2 பேது 1:4) அவர் “பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குரிய” நிலையில் இருந்து, சமூகத்து அப்பங்களால் போஷிக்கப்பட்டு பொன் குத்துவிளக்கினால் தொடர்ச்சியாக ஒளியூட்டப்பட்டவராக இருந்தார். இப்படியாக, ஞானத்தினாலும் பலத்தினாலும் நிரப்பப்பட்டவராக இருந்தினாலே, தேவனுக்கு பிரியமான “சுகந்த” வாசனையான ப-களை இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாக செய்யக்கூடியவராக இருந்தார்; அதாவது, கிறிஸ்துவினுடைய புண்ணியம் அதன்மேல் இருந்ததினால் அது தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. இவ்வாறாக ஆட்டுக்கடாவின் சபாவத்தை எப்போதும் ப-யாக்கி வந்தார். அவர் மாம்ச சித்தத்தை மரித்த நிலையில் மாத்திரமல்ல, தனது மாம்ச சரீரத்தை புதிய சித்தத்திற்குட்பட்ட கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தார். அதே போல தான், வெகுவாக அறியப்படாதிருந்தாலும், கர்த்தருடைய வெள்ளாட்டுக்கடா வகுப்பாரின் மற்ற அங்கத்தினர்கள் இதையே செய்து வருகின்றனர். பவு-ன் ப-யானது, உயர்ந்த ரகமான வாசனையை மேலே அனுப்பியது. அவருடைய ப-யானது தேவனுக்கு பிரியமான சுகந்த வாசனையாக இருந்தது. நம்முடைய ப-களும்

அதேவிதமாகத் தான் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. அதனுடைய சொந்த மதிப்பினால் அல்ல, பொற்ப-பீடமும் மீட்பருமாகிய கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தில் பங்கெடுத்து கொடுக்கப்படுவதினால்தான்.

பாவநிவாரணப-யாக பின்னால் இருந்த வெள்ளாட்டுக் கடாவானது, காளை துவக்கி வைத்த ப-யின் பணியை நிறைவாக்கினதுபோல, சிறுமந்தையும் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றி, அவருக்கு பிறகு, “கிறிஸ்துவினுடைய உபத்திரவங்களின் குறைவானதை அவருடைய சாரீரமாகிய சபைக்காக நிறைவேற்றுகிறது.” - கொலோ. 1:24. நமது ப-கள் நமது கர்த்தருடையவைகளைப் போல இயல்பாகவே மதிப்புமிக்கதல்ல. அவர் ஒருவரே ஒரு ஈடுப-யாக, ஒரு பாவநிவாரண ப-யாக ஆவதற்கு பூரணமானவரும், பொருத்தமானவருமாக இருந்தார். நமது ப-கள் நமக்கு அளிக்கப்பட்ட அவரது தகுதியின் மூலமே ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. கிறிஸ்து முத-ல் நம்மை நீதிமான்கள் ஆக்கி பின்பு அவருடைய கிருபையினாலே, நீதிமானாக்கப்பட்ட நம்மை அவருடனேகூட ப-யாக்குவதற்கு அனுமதிக்கிறார். நாம் அவருடைய சாரீ அங்கமாக இருப்பதினாலே, அவருடைய பாடுகளில் நமக்கும் ஒரு பங்கை வழங்குகிறார். இவ்விதமாக பங்கு கொள்வதினாலே, வரப்போகிற அவருடைய மகிமையிலும் பங்கு கொடுத்து உலக மனுக்குலத்தை ஆசீர்வதிக்கும் பணியிலும் வாய்ப்பு கொடுத்து இவ்விதமாக நம்மை நடத்துகிறார்.

கர்த்தரின் இந்த ஆட்டுக்கடாவின் இறுதி அங்கத்தினர்களின் ப-தகனிக்கப்பட்டு பாவநிவாரண ப- முற்றிலுமாக முடிவுக்கு வரும்பொழுது இந்த நேரம் வரும். நாம் இப்பொழுது, பாவநிவாரண நாளின் கடைசி கட்டத்தில், கர்த்தரின் ஆட்டுக்கடாவின் கடைசி உறுப்பினர் ப-யிடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் காலகட்டத்தில் இருக்கிறோம். வேதத்தில் பல இடங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் அடையாளங்களை வைத்து, இதை நாம் தீடமாக விசுவாசிக்கிறோம். வெகுசீக்கிரத்தில், கிறிஸ்துவினுடைய சாரீரமாகிய இந்த வகுப்பாரின் கடைசி உறுப்பினர்கள் இரண்டாம் “தீரை” வழியாக மாம்சத்திற்கு அப்பால் பிரவேசித்து ஆவிக்குரிய பூரண நிலையை அடையப் போகிறார்கள். இது புதிய சிந்தனையில் ஏற்கனவே ஆரம்பமானதாகும். தற்போது அவர்களது அழியக்கூடிய சாரீரத்தை கட்டுப்படுத்துவதாகும். அதுமாத்திரமல்ல, இவர்கள் ஆவிக்குரிய நிலையிலேயே மிக உயர்ந்த நிலையாகிய “திவ்விய சுபாவத்தை” பெறத்தக்கதான வாக்குத்தத்தங்கள் இவர்களுக்கு

பண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. - 2 பேது. 1:4

“தீரைக்குள்ளாக” நுழைவது “தலைக்கு” எந்த கருத்தில் சொல்லப்பட்டதோ அதே கருத்தில் சாரீரத்திற்கும் சொல்லப்படுவதாகும். காளையின் இரத்தம் அர்ப்பணித்த காரியம் எதைக் குறித்ததோ அதே பொருளைத்தான் வெள்ளாட்டுக் கடாவினுடைய இரத்தமும் குறிக்கிறது. இரண்டாவது தீரைவழியாக, வெள்ளாட்டுக்கடாவின் இரத்தத்தை எடுத்துச்செல்லும் ஆசாரியனுடைய சாரீரமானது, மனித நிலைக்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட தெய்வீக நிலைக்குள் செல்லும் கிறிஸ்துவின் சாரீரத்தைக் (சபையை) குறிக்கிறது. அப்பொழுது, நாம் “தேவனுடைய தற்சொருபமாக” இருக்கும் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைப் போல இருப்போம். எவ்வளவு பெரிய ஆசீர்வாதமான நம்பிக்கை! “நான் விழிக்கும்போது உமது சாயலால் திருப்தியாவேன்” என்று உரைக்கப்பட்டதானது இயேசுகிறிஸ்துவின்காக தீர்க்கதரிசனமாக சொல்லப்பட்டதாகும். “அவர் இருக்கிற வண்ணமாகவே நாம் அவரை தரிசிப்போம்” என்று சொல்லக்கூடிய இந்த வாக்குத்தத்தம் எவ்வளவு மேன்மையானதாக இருக்கிறது! - எபி. 1:3; ரோம. 8:29; சங். 17:15; 1 யோவா 3:2

பந்தய பொருளுக்காக ஓடி அதில் நாம் ஜெயங்கொண்டால், பின்பு:-

“இச்சையான எண்ணம் யாவும் அழிவதாக,
இவ்வையத்தில் தேடிய அனைத்தும் வீழ்வதாக.
எனினும் எத்தகுநிலையில் நாம் உள்ளோம்.
பரத்தின் பொருளை நமதாக்கி யுள்ளோம்” என்பதாகிவிடும்.

மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் பிரவேசித்தாகிவிட்டது. ஜனங்களுக்கான ப-யாக சாரீரத்தின் ப-யானது, வெள்ளாட்டுக் கடாவினுடைய இரத்தம் கிருபாசனத்தண்டையில் தெளிக்கப்படுவதைப் போல அர்ப்பணிக்கப்படும். “இஸ்ரவேல் புத்திரருடைய தீட்டுகளினிமித்தமும், அவர்களுடைய சகல பாவங்களினாலும் உண்டான அவர்களுடைய மீறுதல்களினிமித்தமும், பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்காகப் பிராயசித்தஞ் செய்து, அவர்களிடத்தில் அவர்களுடைய தீட்டுகளுக்குள்ளே நிற்கிற ஆசரிப்புக் கூடாரத்திற்காகவும் அப்படியே செய்யக்கடவன்.” - லேவி. 16:16

இவ்விதமாக வெள்ளாட்டுக்கடா “**ஜனங்களுக்காக**” அர்ப்பணிக்கப்படும்போது, இயேசு, நமது மகிமையான தலைவர்

தமக்காகவும், தன் வீட்டாருக்காகவும் (விசுவாசக் குடும்பத்தாருக்காகவும்) ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது போல அதுவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். இப்படியாக, சமாதானத்தை உண்டுபண்ணுகிற வேலையானது நிறைவேற்றப்படும். பாவமும் சாபமும் அனைவருக்காகவும் முழுமையாக மூடப்படும். இயேசு கிறிஸ்துவின் ப- ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவுடனேயே பெந்தெகொஸ்தே நாளின் ஆசீர்வாதம் சரீரத்தின் மேலும், விசுவாசக்குடும்பத்தின் மேலும் வந்ததுபோல, அவர் மாமசீக திரைக்குப் பின்னால் சென்று ஈடுப-யை தேவனுக்கு முன்பாக சமர்ப்பித்த பிறகு, ஒப்புரவாகுத-ன் பலனை உலகுக்குக் கொடுக்கும் மகா பெரிய வேலை விரைவாகத் தொடரும்.

அனைத்துப் பொருட்களின் மேலும் இரத்தம் தெளிக்கப்பட்ட இக்காரியமானது, அந்த இரத்தம் முழு தீருப்தியை ஏற்படுத்துகிறதை காண்பிக்கின்றது. அதே நேரத்தில், இதற்கு பின்பு போக்காடாக விடப்படும் ஆட்டினிடத்தில் நடத்தப்பட்ட பணி, பாவநிவாரணத்தில் அதற்கு பங்கில்லை என்பதையும் சமாதானத்தை உண்டு பண்ணக் கூடிய பணியிலும் அதற்கு பங்கில்லை என்பதையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. அதனால், அதனுடைய வேறு நோக்கத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் நாம் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

போக்காடு (THE SCAPE - GOAT)

“அவன் இப்படிப் பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்கும் ஆசரிப்புக் கூடாரத்திற்கும் ப-பீடத்துக்கும் பிராயச்சித்தஞ்செய்து தீர்ந்த பின்பு, உயிரோடிருக்கிற வெள்ளாட்டுக்கடாவைச் சேர்ப்பண்ணி, அதின் தலையின் மேல் ஆரோன் தன் இரண்டு கைகளையும் வைத்து, அதின்மேல் இஸ்ரவேல் புத்திரருடைய சகல அக்கிரமங்களையும், அவர்களுடைய எல்லா பாவங்களினாலும் உண்டான அவர்களுடைய சகல மீறுதல்களையும் அறிக்கையிட்டு, அவைகளை வெள்ளாட்டுக் கடாவினுடைய தலையின் மேல் சுமத்தி, அதை அதற்கான ஆள்வசமாய் வனாந்திரத்துக்கு அனுப்பிவிடக்கடவன். அந்த வெள்ளாட்டுக்கடா அவர்களுடைய அக்கிரமங்களையெல்லாம் தன்மேல் சுமந்து கொண்டு குடியில்லாத தேசத்திற்கு போவதாக; அவன் அந்த வெள்ளாட்டுக்கடாவை வனாந்திரத்திலே போகவிடக் கடவன்.” - தே. 16:20-22

முன்பு சொன்னதுபோல ப-யிடுவதற்காக மற்றொன்றுடன்

அர்ப்பணிக்கப்பட்ட இந்த போக்காடு ப-யிடப்படாமல் இருந்தது. இப்போக்காடு காளையைப் போலத்தான் ப-யிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். இப்போக்காடு, உலகத்திற்காக மரிக்கிறோம் என்று தேவனோடுகூட உடன்படிக்கை செய்து கொண்டு, அவ்விதம் தங்களை ஜீவப-களாக முழுமனதோடு ஒப்புக் கொடுக்காமல், தவறிப் போகிறவர்களுக்கு நிழலாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த போக்காடு, கெட்டுப்போக பின்வாங்குகிறவர்களுக்கும், கழுவப்பட்ட பன்றியைப் போல் பாவச்சேற்றிலே புரள திரும்பினவர்களுக்கும் (எபி. 10:39; 2 பேது. 2:22) ஒப்பாக இல்லாமல், பாவம் இல்லாமல், தூய வாழ்க்கையுடன் தேவனை கனம்பண்ணி அவரையே சேவிக்க வேண்டும் என்று ஜீவிப்பவர்களானாலும் இவ்வளவு செய்தும், உலகத்தின் கனத்தையும், செல்வாக்கையும் தேடி, தங்களுடைய ஜீவப-யை செய்யத் தவறுகிறவர்களுக்கு ஒப்பாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தேவனுக்காகவும், அவரது உழியத்திற்காகவும் இந்த உலக மகிமையையும், கனத்தையும் ப-யிடுவதில் பின்வாங்குகிறவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

இந்த போக்காடு வகுப்பார், இச்சுவிசேஷ யுகம் முழுவதிலுமாக இருந்து வருகின்றனர். இந்த ஆடும் அதனோடு செய்யப்பட்ட பணியும் பாவநிவாரண நாளின் முடிவில் ஜீவித்துக் கொண்டிருக்கிற இவ் வகுப்பாரிலுள்ள ஒவ்வொரு தனிப்பட்டோருக்கும் நிழலாக இருக்கிறது. பாவநிவாரண வேலைகள் முற்றுப் பெறும்போது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற கடைசி அங்கத்தினராக இருக்கும் இந்தப் போக்காடு வகுப்பாரிலுள்ள அங்கத்தினரோடு தேவன் எவ்விதமான தொடர்பு வைத்திருக்கிறார் என்று நாம் முத-ல் பார்ப்போம். பின்பு இதே வகுப்பைச் சேர்ந்த மற்ற முந்திய அங்கத்தினருக்கு போக்காட்டினுடைய நிழல் எவ்விதமாக பொருந்தும் என்று பார்ப்போம்.

“பாவநிவாரண ப-கள்” முடிந்த பிறகு வரப்போகிற காரியங்களைக் குறித்து நாம் இப்பொழுது பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதை ஞாபகத்தில் கொள்ள வேண்டும். மேலும் “கர்த்தருடைய வெள்ளாட்டுக்கடா” இன்னும் முழுமையாக எரிந்து முடியவில்லை. “சிறு மந்தைக்கு” நிழலாக இருக்கும் பிரதான ஆசாரியனுடைய சரீரம், ஆவிக்குரிய புரண நிலைக்குள் இரண்டாவது திரைக்குப் பின்னால் பிரவேசிக்கவில்லை. அதுவரை ஜீவித்துக் கொண்டிருக்கிற “போக்காடு” உடனான சிறப்பு வேலை நடைபெறாது.

மற்ற வேதவசனங்கள் (வெளி. 7:9, 13-17 மற்றும் 1 கொரி,

3:15) 'தீரன் கூட்டம்' உண்டென்றும் அவ்வகுப்பார், கிறிஸ்துவின் உடன் சுதந்திரராகும்படி இப்பந்தயத்தில் ஓடினாலும், கிறிஸ்துவைப் போல ஓடாததினாலே, கிறிஸ்து பெற்ற அதே பந்தயப் பொருளை பெறுவதில்லை என்று கூறுகிறது. ஆனாலும் இவர்கள் பந்தயப் பொருளுக்கு ஆகாதவர்களானாலும் (1 கொரி. 9:27) இவர்கள் தேவனுடைய அன்பிற்குரியவர்கள். இவர்கள் இருதயத்தில் நீதியின் சிநேகிதர்களாக உள்ளனரேயல்லாமல் பாவத்தின் சிநேகிதர்களாக அல்ல. அவர் ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கும் வாழ்க்கைச் சூழ்நிலைகளில் ஜீவிக்கிற இவர்கள், "மகா உபத்திரவத்தின்" வழியாய் வந்து, "அவர்களுடைய ஆவி, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாளிலே இரட்சிக்கப்படும்படி மாம்சத்தின் அழிவை" நிறைவேற்றி (1 கொரி. 5:5) தேவனுக்காகவே ஜீவிக்கக் கூடியவர்களாக இருக்க தேவன் தூண்டுகிறார். இவர்கள் நீதியாக்கப்பட்ட தங்கள் மனித வாழ்க்கையை தேவனுக்காக அர்ப்பணித்தனர். தேவன் அதை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களுடைய உடன்படிக்கையின்படி மாம்சத்திற்கு மரித்த அவர்களை புதிய ஆவிக்குரிய சிருஷ்டிகளாகத் **தொரிந்து கொண்டார்**. ஆனால் சுயசித்தத்தை முழுமையாக ப- கொடுக்கிறோம் என்று செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தை முறிப்பதினாலே, "ராஜரீக" ஆசாரியக் கூட்டத்தாரி-ருந்து தங்களுடைய பிரித்து கொள்கிறார்கள். அதாவது கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கத்தினர்கள் என்ற தகுதியை இழக்கிறார்கள். "என்மீல் கனி கொடாதிருக்கிற கொடி எதுவோ, அதை அவர் அறுத்துப் போடுகிறார்." - யோவா. 15:2

இவர்கள் பரிதாபப்படத்தக்க நிலையில் இருக்கிறார்கள். பந்தயப் பொருளைப் பெற தவறிவிட்டார்கள். ஆதலால், தெய்வீக சபாவத்தை பெற அவர்களால் முடியாது. உலகத்தோடு கூட அவர்களும் மனிதனுடைய முந்தின சீருக்கும் அவர்கள் வரப்போவதில்லை. ஏனெனில் அவர்களுடைய மனித உரிமைகளை, ஆவிக்குரிய நிலையையும், தெய்வீகச் சாயலையும் பெற்றுக் கொள்ள ஓடுவதற்காக தியாகம் செய்திருக்கின்றனர். அவர்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து ஜெயங்கொள்பவர்களாக இல்லாமல் இருப்பினும் தேவன் அவர்களை நேசிக்கிறார். மரண பயத்தினாலே (அவதூறு செய்கிறார்கள் என்ற பயம் - பானையத்திற்கு புறம்பே வீசும் தூர்நாற்றத்தின் மேல் அவர்கள் கொள்ளும் வெறுப்பு, மரித்துப் போனவர்களாக கருதப்படுதல்) ஜீவகாலமெல்லாம் அடிமைத்தனத்திற்குள்ளானவர்கள் யாவரையும் அதாவது **மனிதனுக்கும்** மனிதனுடைய பாரம்பரியத்திற்கும் பயந்து

இருக்கிற இக்கூட்டத்தாரை தேவன் **விடுதலை**ப் பண்ணுகிறார். - எபி. 2:15

பிரதான ஆசாரியனுடைய கிருபையினாலே, இந்த தீரன் கூட்டத்தார் 'மகா பெரிய உபத்திரவத்திற்குள்' பிரவேசித்து, தங்களுடைய மாம்சத்தை **அழித்துக் கொள்கிறார்கள்**. இது இவர்களை தாமாக முன்வந்து ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்களாகவோ, அல்லது கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் அங்கங்களாகவோ - கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகவோ ஆக்குவதில்லை. இவர்கள் ஆசாரியர்களின், இராஜாக்களின், சிங்காசனத்தில் ஒரு இடத்தைப் பெறாதபடி, அச்சிங்காசனத்திற்கு **முன்பாக** இடம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆவிக்குரிய உயரிய நிலையான தெய்வீக சபாவத்தை பெறமுடியவில்லை என்றாலும் இங்கே அவர்கள் ஆவிக்குரிய பூரண நிலையில் இருப்பார்கள். **ஜீவகிரீடம்** மற்றும் சாகாமையை அவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளாதிருப்பினும் சரியான உபத்திரவத்தின் பயிற்சியை பெற்றவுடனே அவர்கள் தேவதூதர்களுக்குரிய நிலையை அடைவார்கள். கிறிஸ்து என்னும் ஆவிக்குரிய ஆலயத்தின் பங்காளிகளாக அவர்கள் இல்லாதிருப்பினும், தேவனுடைய ஆலயத்தில் அவருக்கு ஊழியம் செய்வார்கள். - வெளி. 7:14,15

'போக்காட்டிற்கு' ஒப்பாக சொல்லப்படும் இந்த வகுப்பார், வனாந்தர நிலைக்கு, உலகத்தாரை விட்டு பிரித்து மகாபெரிய உபத்திரவத்திற்கு **அனுப்பப்படுவார்கள்**. இவ்விதமான கிருபையற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு, உலகத்தின் சகல மாயமான காரியங்களையும், தந்திரமான காரியங்களையும் அதன் முழு பிரயோஜனமற்ற தன்மையையும் நன்றாக உணர்ந்து, அவை யாவும் தேவையற்றவை என்று அறிந்துகொண்டு, மனந்திரும்பி, மனிதனுக்குரிய சகல இச்சைகளையும் ஆசைகளையும், உயர்வான எண்ணங்களையும் மரிக்கச் செய்யும் வரைக்கும் அவர்கள் அதே வனாந்திரமாகிய உபத்திரவத்திலே உட்படுத்தப்பட்டு இனி என் சித்தமல்ல தேவனுடைய சித்தமே ஆகக்கடவது என்று சொல்லும் நிலைக்கு வருகிறார்கள். உலகத்தின் ஏமாற்றும் புன்னகை மற்றும் அதன் வெற்று கௌரவம் அவர்களால் பேராசையுடன் விரும்பப்பட்டாலும், தண்டிக்கப்பட்டு, வேதனைப்பட்டு திருந்திய அவர்களை ஏளனமாகப் பாவித்து வெளியே எறிய இந்த உலகம் எப்போதும் தயாராக உள்ளது. போக்காட்டின் உடலானது வனாந்திரத்திலே **எரிக்கப்படவில்லை**. பாவநிவாரண ப-யான காளை மற்றும் தேவனின் ஆட்டின் உடல்கள்தான் எரிக்கப்பட்டன. (எபி. 13:11) "மரணபரியந்தம்

உண்மையுள்ளவர்களாக” தங்களை அதிக உபத்திரவத்திற்கு அர்ப்பணிக்கிறவர்களைத் தான் (முழு சித்த ப-) பாவநிவாரண ப-கள் எளிவதானது நிறுலாகக் காண்பிக்கின்றது. இரண்டு வகுப்பாரும் மனித சித்தமும் மற்றும் சரீரமும் மரிக்கும் வரைக்கும் உபத்திரவப்படுகிறார்கள். ஆனாலும் முதல் வகுப்பார், முழு விருப்பத்தோடு மரிக்கிறார்கள். எளிப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லாமல் போகும் வரை அக்கினி எரிவது போன்று தங்களுடைய மாம்சம் எல்லாமே சிலுவையில் அறையப்பட்டு முடியும் வரை எரிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால், இரண்டாம் வகுப்பினர் (போக்காடு) வணாந்திரத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கு விருப்பமில்லாமல் மரிப்பதற்கு விடப்படுகிறார்கள். உலகத்தின் மீதான அவர்களது ஆசையானது, உலகத்தின் உதாசீனம், பரியாசம், அவதூறு ஆகியவற்றுடன் மரிக்கிறது. ஆனாலும் அதேசமயம் புதிய ஆவிக்குரிய சபாவம் உயிர்பெறுகிறது. “கர்த்தருடைய ஆட்டின்” வகுப்பார், தாங்களாகவே முன்வந்து, தங்களுடைய சொந்த விருப்பத்துடன் தேவனுக்காக மனித சபாவத்தை ப-யிடுகிறார்கள். தெய்வீக திட்டத்தின் கீழ் ஆவி காக்கப்படத்தக்கதாக போக்காடு வகுப்பினரின் மாம்சம் அழிக்கப்படுகிறது.

இது, போக்காடு வகுப்பின் கடைசி அங்கத்தினர்களுடன் விரைவில் நிறைவடையும் என்பது மட்டுமல்ல, இந்த சுவீசேஷ யுகத்தில் இது ஓரளவுக்கு நிறைவேறியுள்ளது. தானாகவே ப-செலுத்துவதற்கு பதிலாக வற்புறுத்த-னால் மாம்சம் அழிவுக்குள்ளாகும் (1 கொரி 5:5) ஒரு பெரிய வகுப்பு எப்போதும் இருந்து வருகிறது. இந்த யுகம் முழுவதும் இந்த இரண்டு ஆடு வகுப்பினர் அருகருகே உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

‘சிறுமந்தை’ திரைக்குள்ளாக பிரவேசிக்கும் போது தேவனுடைய கரமானது, “ஜீவகாலமெல்லாம் மரண பயத்தினாலே அடிமைத்தனத்திற்கு உள்ளானவர்கள் யாவரையும்” விடுவித்து அவர்களுடைய தத்துவங்கள், கொள்கைகள், மனித பாரம்பரியங்கள் மற்றும் பெரிய பேர் கிறிஸ்தவ அமைப்புகள் ஆகிய அனைத்தையும் அழித்துப்போடும். ஏனெனில், இப்படிப்பட்டவைகளினாலே தான் போக்காடு வகுப்பார் பிடிபட்டவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள்.

பாபிலோனின் வீழ்ச்சியினால் விடுதலை பெற்ற இந்த உபத்திரவத்திற்குள்ளான பரிசுத்தவான்கள் மகத்தான பரிசு இழக்கப்பட்டுவிட்டதை உணரும்போது பிரதான ஆசாரியரின் சத்தத்தை கேட்பார்கள். அப்போது வணாந்திரத்தில் தனித்து விடப்பட்டு மாம்ச அழிவை

அவர்கள் காண்பார்கள். தற்போது ஒப்புக்கொடுத்து கட்டுண்டவர்களைப் போல இதற்கு முன்பு இருந்ததில்லை. இருப்பினும், இந்த யுகம் முழுவதுமாக சிலர் இருக்கிறார்கள்.

ஒப்புக்கொடுத்த இருவகுப்பைச் தேவனின் ஆடு மற்றும் போக்காடு வகுப்பார்) சேர்ந்த அனைவரும் பெரிய சோதனைகள் மற்றும் உபத்திரவங்கள் ஊடாக கடந்துபோகிறார்கள். இருப்பினும், உபத்திரவப்படுவதற்கு தாங்கள் தகுதியானவர்கள் என்பதாக சந்தோஷத்துடன் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டு ஒரேவகுப்பாக உபத்திரவத்தை இலேசானதாக ஆக்கிக்கொள்கிறார்கள். அவர்களது ப - அவர்களது தலைவரைப்போன்று விருப்பத்துடன் அளிக்கப்படுவதாகும். மற்ற வகுப்பினருக்கோ அவை சுமையான, மிகுந்த உபத்திரவங்களான ஏறக்குறைய சந்தோஷமில்லாத - கட்டாயமான மாம்ச அழிவாகும். இதற்குத் தக்கவாறு இவர்களது பந்தய ஓட்டத்தின் முடிவில் இவர்களின் அந்தஸ்துகளும், பரிசுகளும் வேறுபடுகின்றன.

பாவநிவாரண நாளின் தகனப-கள்

“ஆரோன் ஆசரிப்புக் கூடாரத்துக்குள் வந்து, தான் பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் பிரவேசிக்கும்போது, (“மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள்”) உடுத்தியிருந்த சணல்நூல் வஸ்திரங்களைக் களைந்து, அங்கே வைத்துவிட்டு, பரிசுத்த இடத்திலே (பிரகாரத்திலே) ஜலத்தில் ஸ்நானம் பண்ணி, தன் (வழக்கமான) வஸ்திரங்களை முகிமையும் அலங்காரமுமான வஸ்திரங்களை) உடுத்திக்கொண்டு வெளியே வந்து, தன் சர்வாங்க தகலப-யையும் ஜனங்களின் சர்வாங்க தகனப-யையும் இட்டு, தனக்காகவும் (சரீரமாகிய திருச்சபை-சிறுமந்தை) ஜனங்களுக்காகவும் பாவநிவிந்தி செய்யக்கடவன். (லேவி. 16:23,24) இதே பாவநிவாரணம் வேறு ஒருவிதத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது அல்லது நிறுலாக்கப்பட்டுள்ளது.

தகனப-யின் போது இரண்டு வெள்ளாட்டுக்கடாக்கள் (வச 3,5) பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஒன்று காளையையும் மற்றொன்று கர்த்தருடைய ஆட்டையும் காண்பிக்கின்றது. இவையிரண்டும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பினாலே, இயேசுகிறிஸ்துவின் ப-களும் அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்களின் ப-களும் தேவனுக்கு முன்பாக ஒரே ப-யாக எண்ணப்படுவதை காட்டுகின்றன. “எப்படியெனில் பரிசுத்தஞ் செய்கிறவரும் (இயேசு) பரிசுத்தஞ்செய்யப்படுகிறவர்களுமாகிய (சிறுமந்தை) யாவரும்

ஒருவராலே உண்டாயிருக்கிறார்கள்; இதீனிமித்தம் அவர்களைச் சகோதரரென்று சொல்ல அவர் வெட்கப்படவில்லை.” - எபி 2:11

இவைகளில் ஒவ்வொரு ப-யும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் விதத்தில் இது மேலும் காண்பிக்கப்படுகிறது. தகன ப-களுக்குரிய ஆடுகளை துண்டு துண்டாக வெட்டி, தண்ணீரால் கழுவி பின்பு தலையோடு சேர்த்து ப-பீடத்தின் மேல் வைத்து தகனிக்கப்பட்டு யேகோவா தேவனுக்கு சுகந்த வாசனையாக ஏற்றெடுக்கப்பட்டது. இவ்விதம் இரண்டு கடைக்களும் செய்யப்படுவதால், தேவனுடைய பார்வையில் இவை ஒரேப-யின் பல பாகங்களாக இருக்கின்றன. அங்கத்தினர்கள் தலையோடு இணைக்கப்பட்டு இந்த உலகத்தின் பாவங்களுக்காக ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க பாவநிவாரணமாகிறது. இவ்விதமாக இவை பாவிகளின் முழு உலகத்தின் சார்பாகவும் நீதியை திருப்திப்படுத்துகின்றன.

பாவ நிவாரண ப-கள், நம்முடைய இரட்சகரின் மரணத்தை விவரித்து காண்பிப்பதைப் போல, தகனப-கள் அதே ப-யை தேவன் முழு மனதுடன் ஏற்றுக்கொண்டதை விவரிக்கின்றது. பாவங்களுக்கான ப-கள் பூர்த்தியாகி உண்மையான பிரதான ஆசாரியரது வஸ்திரங்கள் மாற்றப்படுவதில் தெரிவிக்கப்பட்டது போல, தனது பணியில் கனத்தையும், மகிமையையும் அணிந்து கொள்ளும் வரை காளைகள் மற்றும் ஆட்டுக்கடைக்களை தவிர்த்து வேறு “மேலான ப-களை” தேவன் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார் என தேவன் இவ்விதம் குறிப்பிடுவதை நாம் மறந்துவிடலாகாது. பாவநிவாரண ப-யை செலுத்தும்போது, அவன் வெறும் வெள்ளை வஸ்திரங்களை மட்டும் உடுத்தினான். பின்புதான் கனத்தையும், மகிமையையும் விவரிக்கும் (வழக்கமான) அலங்காரமான ஆடைகளை அணிந்தான். சுவிசேஷ காலத்தில் பாவநிவாரண ப-அபிவிருத்தியடைந்தது. ஆசாரியனுக்கு எவ்வித கனமும் செலுத்தப்படுவதில்லை. ஆனால் ஜனங்களின் பாவங்களுக்காக பாவநிவாரணம் செய்து, அந்த ஜனங்களை ஆசீர்வதிப்பதில் அவர்களுக்காக ப-கள் செலுத்திய ஆசாரியர்கள் மீது மகிமையையும், கனத்தையும் வைத்து தேவன் வெளிப்படையாக அங்கீகாரம் செய்வது இதன் முடிவில் வருகிறது.

தகனப-, “பிரகாரத்தில்” உள்ள ப-பீடத்தில் தகனிக்கப்பட்டது. “பிரகார” நிலையிலுள்ள எல்லா விசுவாசிகளின் பார்வையிலும் சரீரம் முழுவதும் (தலை, துண்டங்கள் அல்லது அங்கத்தினர்கள்) ப-யாகக் கொடுக்கப்பட்டதை தேவன் அங்கீகரிப்பார் என்று இவ்வாறு

போதிக்கப்படுகிறது. ஆனால், விசுவாசிகளுக்கு தேவன் அவர்களது பணியை ஆமோதிப்பதை வெளிப்படுத்துவதற்கு முன்பே, “போக்காடு” வகுப்பார் அங்கிருந்து அனுப்பப்படுகின்றனர்; ஆசாரியனுடைய வஸ்திரம் மாற்றப்படுகிறது.

ப-யிடும் வேலை முழுமைக்கும் அணியப்பட்ட வெள்ளை வஸ்திரம் சரீரத்தை மூடி, சரீரம் தேவனின் பார்வையில் கிறிஸ்து மூலமான பரிசுத்தம் என்ற நீதிக்குரிய நிலையில் இருப்பதை எடுத்துக் காண்பித்தது போல், மகிமையும் அலங்காரமுமான வஸ்திரங்கள் அணிந்து கொள்வது, பூரணப்பட்ட புதிய சிருஷ்டியானது “திரைக்”குள்ளாக பிரவேசித்து, தன்பணியை செய்த பிறகு சபை மகிமை அடைந்ததையும், வருங்கால பணிகளையும் காட்டுகின்றது. இச்சமயத்தில் கழுவுவதானது, வெள்ளை வஸ்திரங்கள் தற்போது நீக்கப்பட்டாலும் (சரீரத்தின் சுமத்தப்பட்ட அநீதி) பாவம் திரும்பவும் சுமத்தப்படுவதாக அர்த்தப்படாது. ஆனால், உயிர்த்தெழுத-ன் முழுமையில் சுத்திகரிப்பு நிறைவடைந்து சரீரத்தை பூரணத்திற்கு கொண்டு வருவதாகும். மகிமை மற்றும் அலங்காரமான வஸ்திரங்கள், அதே தெய்வீக சுபாவத்திற்கான முதலாம் உயிர்த்தெழுத-ன் மகிமை, கனம் மற்றும் அழியாமையைக் குறிக்கிறது. மேலும், இந்த சுத்திகரிப்பானது ஜனங்களின் பாவங்களுக்காக செய்யப்படும் பாவநிவாரணமானது ஆசாரியனின் சுத்தத்தன்மையை மாற்றவோ அல்லது கெடுக்கவோ இல்லை என்பதை காட்டுகிறது.

இவ்விதமாக உலகமக்களின் பாவங்களுக்கான பரிசுத்தம் மற்றும் ஆசாரியத்துவ வளர்ச்சியும் முடிவடைகிறது. ஆனால் இந்த அதிகாரத்தில் (லேவி.16) நமது பாடத்திற்கு நேரடியாக சம்பந்தம் இல்லாத சில வசனங்களைப் பார்க்கலாம்.

வசனம் 17 “பாவநிவிர்த்தி செய்யும்படி அவன் பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் (மகா பரிசுத்த ஸ்தலம்) பிரவேசித்து, தனக்காகவும் தன் வீட்டாருக்காகவும் இஸ்ரவேல் சபையார் அனைவருக்காகவும் பாவநிவிர்த்தி செய்து, வெளியே வருமளவும் ஆசரிப்புக் கூடாரத்தில் ஒருவரும் இருக்கலாகாது.”

இந்த கட்டுப்பாடு அந்த விசேஷ நாளுக்கு மட்டுமே பொருந்தும். இதனை “...ஆசாரியர்கள் ஆராதனை முறைமைகளை நிறைவேற்றும்படிக்கு முதலாங் கூடாரத்திலே (பரிசுத்த ஸ்தலம்) நித்தமும் பிரவேசிப்பார்கள். இரண்டாங்கூடாரத்திலோ (மகா பரிசுத்த ஸ்தலம்)

பிரதான ஆசாரியன் மாத்திரம் வருஷத்திற்கு ஒரு தரம் இரத்தத்தோடே பிரவேசித்து, அந்த இரத்தத்தை தனக்காகவும் ஜனங்களுடைய தப்பிதங்களுக்காகவும் செலுத்துவான்” - (எபி. 9:6,7) என அப்போஸ்தலன் சொல்கிறார்.

உண்மையான ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் சிலாக்கியங்கள், ஆசாரியர்களுக்கு மாத்திரமே உரியது - இவர்கள் பிரதான ஆசாரியனின் அவயவங்களாக உள்ளனர். ஆகையால் முதல் நிலையிலோ (ஆவிக்குரிய சிந்தையுள்ளவர்கள், கிறிஸ்துவிடமிருள்ளான புதிய சிருஷ்டிகள்) அல்லது நாம் விரைவில் எதிர்நோக்கியிருக்கும் இரண்டாம் நிலை என்ற ஆவிக்குரிய பூரண நிலையிலோ இருக்கும். ஏனென்றால் நாம் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் புதுசிருஷ்டியாக இருக்கிறோம். இனிமேல் மனிதர்கள் அல்ல. “தேவனுடைய ஆவி உங்களில் வாசமாயிருந்தால், நீங்கள் மாம்சத்துக்குட்பட்டவர்களாயிராமல் ஆவிக்குட்பட்டவர்களாயிருப்பீர்கள்.” (ஆவிக்குரிய, புதிய சிருஷ்டிகள்) - ரோமர் 8:9

வசனம் 28 “அவைகளை (பாவநிவாரண ப-யாகிய காளையையும் கடாவையும்) சுட்டெரித்தவன் தன் வஸ்திரங்களைத் தோய்த்து, ஜலத்திலே ஸ்நானம் பண்ணி, பின் பாளையத்துக்குள் வருவானாக.”

கிறிஸ்துவின் (காளை) மனிதத்தன்மையும் “சிறுமந்தை” (கூட)யின் மனிதத்தன்மையையும் அழிப்பவர்கள், தாங்கள் அறியாமல் செய்வதினாலே, அவர்களுக்கு விசேஷ தண்டனை எதையும் பெறமாட்டார்கள் என்பதை காட்டுவதாக அவ்வசனம் சொல்கிறது. ஏனெனில் அவர்கள் அதை அறியாமையினால் செய்கிறார்கள். அதேசமயம் தேவதிட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறார்கள். அவர்கள் தங்களைச் சுத்திகரித்துக் கொண்டு மீண்டும் பாளையத்திற்குள் பிரவேசிக்கலாம். அதாவது அதே பாவ உலக மனித நிலைமைக்குத் திரும்பலாம். அவர்கள் எல்லோரும் பரம்பரை பாவிகளாக, ஆதாமின் சீரழிவி-ருந்தும் மரணத்தி-ருந்தும் மீட்கப்பட்டவர்களாக, பிரதான ஆசாரியரின் வருகைக்காகவும், அப்பொழுது கொடுக்கப்பட்ட போகிற ஆசீர்வாதத்திற்கு காத்துக் கொண்டிருப்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

வசனம் 26. “போகவிடப்படும் போக்காடாகிய வெள்ளாட்டுக்கடாவைக் கொண்டு போய்விட்டவன், தன் வஸ்திரங்களைத் தோய்த்து, ஜலத்தில் ஸ்நானம் பண்ணி, பின்பு பாளையத்துக்குள் வருவானாக.”

இவ்வசனமும் மேலே சொன்ன அதே பாடத்தையே விளக்குகிறது. இங்கே ‘போக்காடு’ குறிப்பிடுகிற திரள் கூட்டத்தின்மேல் உபத்திரவத்தையும் அதினால் மாம்சீக அழிவையும் கொண்டு வருகின்றவர்களை குறிக்கின்றது. அவர்கள் விசேஷ மன்னிப்பை கர்த்தரிடத்தி-ருந்து பெற்று மற்ற பாவிகளைப் போல நிற்கக்கூடியவர்களாக இருப்பார்கள்.

பாவநிவாரண நாளின் ப-களை தொடர்ந்து நடக்கும் ஆசீர்வாதம்

இவ்விதம் நிறுலான “பாவநிவாரண நாள்” முடிந்தது. தற்போது இஸ்ரவேல் ஜனங்களின் பாவங்கள் நிவிர்த்தி செய்யப்பட்டு, இனி அவர்கள் பாவிகளாக, தேவனிடத்தி-ருந்து பிரிந்தவர்கள் என்று எண்ணப்படாமல், அவரோடு ஒன்றிணைந்தவர்களாக எண்ணப்படார்கள். நீதி குற்றப்படுத்தப்படுவதில்லை. மாறாக, தேவனுடைய பிரசன்னம் அவர்கள் மத்தியில் இருந்து, அவர்களை ஆசீர்வதித்து, பாதுகாத்து, இளைப்பாறுதலும் சமாதானமும் உள்ள கானாளை நோக்கி நடத்திச் செல்வதாக அவர்களை உணரச் செய்தது.

இந்த சுவிசேஷ யுகம், “பாவநிவாரண நாளுக்கு” உண்மைப் பொருளாக உள்ளது. இந்த காலத்தில் இயேசுவும் “அவருடைய சாரீரமான” சபையும் (மீட்பினால் நியாயப்படுத்தப்பட்டதால்) நீதிக்காக, ஆதாமின் பாவத்திற்கு பரிசீலனாக ப-யாகிறார்கள். தேவன் உலக ஜனங்களோடு ஒப்புரவாகுதலுக்கான பணி நிறைவேறின உடனே, அவர் உலக மனிதகுலத்தை அங்கீகரித்து, தம்முடைய பிரசன்னத்தை மனிதர்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்துவார். அதன்பிறகு, “இதோ, மனுஷர்களிடத்திலே தேவனுடைய வாசஸ்தலமிருக்கிறது (தேவனின் வாசஸ்தலமான மகிமை அடைந்த திருச்சபை), அவர்களிடத்திலே அவர் வாசமாயிருப்பார்; அவர்களும் அவருடைய ஜனங்களாயிருப்பார்கள் (ஆவர்கள்). தேவன்தாமே அவர்களோடே கூட இருந்து அவர்களுடைய தேவனாயிருப்பார். அவர்களுடைய கண்ணீர் யாவையும் தேவன் துடைப்பார்; இனி மரணமுமில்லை; துக்கமுமில்லை, அலறுதலுமில்லை, வருத்தமுமில்லை; முந்தினவைகள் (சாத்தானின் ஆட்சி, பாவம், மரணம்) ஒழிந்து போயின என்று விளம்பினது. சிங்காசனத்தின் மேல் வீற்றிருந்தவர்: இதோ, நான் சகலத்தையும் புதிதாக்குகிறேன் என்றார்” (வெளி. 21:3-5) என்று எழுதப்பட்டவை நிறைவேற்றப்படும்.

மனிதர் மத்தியில் தேவனுடைய இருப்பிடம், பிரசன்னம் உண்டாகி ஆசீர்வாதங்கள் பெருகினாலும் (“என் பாதஸ்தானத்தை மகிமைப்படுத்துவேன்:” “பூமி எனக்கு பாதபடி” - ஏசா. 60:13; 66:1) அவ்வாசீர்வாதத்தின் பணியானது படிப்படியாக இருந்து நிறைவு பெறுவதற்கு ஒரு ஆயிரம் வருடங்கள் ஆகும். அதாவது, ஆதாமுக்குரிய பாவம், வேதனை, கண்ணீர் யாவும் அழிந்து கொண்டே வரும் (துடைக்கப்படும்). இது கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையில், ராஜாக்க ஆசாரியாக வரும்போது ஆரம்பிக்கும். ஆனால் 1000 வருட அரசாட்சி நிறைவு பெறும்போதுதான் முற்றிலுமாக துடைத்தெறியப்படும்.

மனிதன் படிப்படியாக யேகோவாவோடு முழுவதும் ஒத்த நிலைக்கு கொண்டு வரப்படுவதை பாவநிவாரண நாளுக்குப் பிறகு செய்யப்படும் இஸ்ரவேல்-ன் நிழலான ப-களில் அருமையாக சித்தரித்து காட்டப்படுகிறது. நாம் விரைவில் பார்க்கப் போகின்ற நிஜமான ப-கள், ஆயிரம் வருட யுகத்தில் நிறைவேற்றப்படும்.

இந்த நிழலான ப-களின் பொருளை நன்றாக பகுத்தறிந்து புரிந்து கொள்ள மனுக்குலத்தின் பொதுவான பாவத்திற்குரிய, தேவனுக்கான பாவநிவாரண நாளாக, தற்போதைய சுவிசேஷ்யுகம் இருப்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். தேவனோடு பாவிகளின் உலகம் ஒப்புரவாகுதலை, சுவிசேஷ்யுகம் முடிந்தபிறகு ஆயிரவருட யுகத்தில் நடைபெறும் நிறைவேறுதல்கள் அல்லது நிஜங்களை பாவநிவாரண நாளுக்குப் பின்வரும் எல்லா நிழலான ப-களும் குறித்தன.

இவ்வாறாக **ஒப்புரவாகுதல்** இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளதை பார்க்கலாம். நீதியோடு **ஒன்றிருத்தல்** முதல் பகுதியாகும். இனிமேலும், ஆதாமின் பாவத்திற்காக ஆதாமையும் அவனது பிள்ளைகளையும் தண்டித்து அழிக்காம-ருத்தல் என்பதே அது. தேவனின் நீதியான பிரமாணங்களை அங்கீகரித்து அவற்றுக்குப் பணிந்து **ஒப்புரவாகுதலுக்கு** பாவிகள் தீரும்புதல் இரண்டாவது பகுதியாகும். இந்த ஒப்புரவாகுத-ன் முதலாவது பகுதியானது, ஆசாரியரின் **பாவநிவாரண நாளின் ப-களின்** ஊழியத்தினால் முழுவதும் கொண்டு வரப்படுகின்றது. அடுத்தது **தேவனுடன்** உலகம் ஒருங்கிணைதல் அல்லது தேவனுடன் முழு **ஒப்புரவாகுதலையும்**, இணக்கத்தையும் விரும்புகிறவர்கள் எவ்வளவு பேரோ அவ்வளவு

பேரையும் கொண்டுவருதல் - ராஜாக்க ஆசாரிய வகுப்பால் அடுத்த யுகத்தில் நிறைவேற்றப்படும். இவர்கள் மகிமையின் ராஜாக்களும், ஆசாரியர்களுமாவர். இவர்கள் மோசேயால் நிழல்படுத்தப்பட்டவர்கள். மகத்தான தீர்க்கத்தரிசியாகப் போகும் இவர்களை ஜனங்களுக்கு போதிக்கவும், அவர்களை பராமரிக்கவும் தேவன் எழுப்புவார். அவருக்கு செவி சாய்க்காவிட்டால், அவர்கள் வாழ்வு அறுப்புண்டு இரண்டாம் மரணத்தில் மரிப்பார்கள். - அப்போஸ். 3:23

“தேவனின் ஆட்டினால்” குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பரிசுத்தவான்கள், இயேசுவைப் பின்பற்றுபவர்கள், இந்த உலகத்தின் சார்பாக பாவநிவாரணத்தில் பங்கேற்க அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் இந்த உலகத்தைக் காட்டிலும் மேலானவர்கள் அல்லது இயற்கையாக சுத்தமானவர்கள் என்பதால் அல்ல. ஏனென்றால், ஆதாமின் இனம் முழுவதும் அவனில் தண்டிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களில், “நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை.” (ரோமர். 3:10) அவனது சகோதரனுக்காக ஒருவனும் ஒரு **மீட்கும் பொருளை** கொடுக்க முடியாது. (சங். 49:7) இவைகளையெல்லாம் தெளிவாகப் பார்க்க வேண்டும்.

பாவங்களுக்கான ப-யில் பங்குபெறுவது அவர்களுக்கு ஒரு சாதகமாகும். இவ்விதமாக செய்வதன்மூலம் அவர்கள் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தெய்வீக சாய-லும், அவரது உடன் பங்காளியாகவும் உடன் சுதந்திரராகவும் பங்கு பெறுவார்கள். தங்களைத் தாங்களே ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க ப-களாக அளிப்பதற்கு அனுமதிப்பதற்காக அவர்கள் நிதானிக்கப்பட்டு, சுத்திகரிக்கப்பட்டபடியால், இயேசுவின் மரணத்தின் பலன்கள் அவர்களுக்கு முத-ல் அளிக்கப்பட்டன. இவ்வாறாக **அவரது மரணம்**, சபையாகிய அவரது சாரீரம் மூலம் இந்த உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கின்றது.

# #

பாவ நிலாரண ப-க்கான காளை